

XXV ОБИКНОВЕНО НАРОДНО СЪБРАНИЕ

ВТОРА РЕДОВНА СЕСИЯ

Стенографски дневникъ

НА

75. заседание

Петъкъ, 28 мартъ 1941 г.

(Открито въ 17 ч. 15 м.)

Председателствувалъ подпредседателътъ Никола Захариевъ. Секретари: Димитъръ Сараджовъ и Светославъ Славовъ.

СЪДЪРЖАНИЕ:

	Стр.		Стр.
Съобщения:		Н. Мушановъ	1900
Отпуски	1893	П. Савовъ	1901
Предложение	1893	С. Ганевъ	1903
Законопроекти	1893	Д-ръ И. Бешковъ	1904
По дневния редъ:		М. Сакарски	1904
Предложения: 1. За разрешаване износа на два милиона медно-никелови леи и за освобождаването имъ отъ износно мито и други данъци и такси. (Приемане)	1893	Докл. С. Колчевъ	1904
2. За одобрение решенията на прошектарната комисиия, взети въ заседанията ѝ на 19 и 21 мартъ 1941 г., протоколи № № 18 и 19. (Приемане)	1908	2. За измѣнение на закона за пощитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ. (Първо и второ четене)	1905
Законопроекти: 1. За измѣнение и допълнение на закона за държавнитѣ служители (Второ четене)	1894	Говорили: Д. Костовъ	1905
Говорили: А. Цанковъ	1895	М-ръ И. Горановъ	1906
Т. Кожухаровъ	1896	3. За измѣнение на сключения договоръ отъ 27 януарий 1940 г. между министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и Кралскитѣ унгарски държавни фабрики за желѣзо, стомана и машини въ Будапеща, отъносно доставката на редсовъ материалъ за желѣзнопѣжната линия „Шуменъ—Карнобатъ“. (Първо и второ четене)	1907
И. Петровъ	1897	Дневенъ редъ за следващото заседание	1919
П. Стайновъ	1899		

Председателствувашъ Никола Захариевъ: (Звъни) При-
сѣдствуватъ нужното число народни представители. От-
кривамъ заседанието.

(Отсѣдствуватъ народнитѣ представители: Александъръ
Гатевъ, Ангелъ Вълчевъ, Василъ Велчевъ, Велизаръ Бага-
ровъ, Гаврилъ Гроздановъ, Георги Чалбуровъ, Гето Кръ-
стевъ, Деню Чолаковъ, Деянъ Деяновъ, Димитъръ Ан-
дреевъ, Дичо Тодоровъ, Дончо Узуновъ, Дѣлчо Тодо-
ровъ, Иванъ Батембергски, Косю Аневъ, Маринъ Въл-
чевъ, Найдень Райновъ, Никола Генковъ, д-ръ Петъръ
Шишковъ, Сирко Станчевъ, Стефанъ Стателовъ, Тодоръ
Поляковъ, Тотю Маровъ и Филипъ Махмудиевъ)

Председателството е разрешило отпущъ на следнитѣ
г-да народни представители:

Димитъръ Илиевъ — 1 день;
Д-ръ Петъръ Кюсеиановъ — 1 день;
Дени Костовъ — 1 день;
Тодоръ Поляковъ — 1 день;
Деню Чолаковъ — 1 день;
Гето Кръстевъ — 1 день;
Георги Тодоровъ — 1 день;
Велизаръ Багаровъ — 1 день;
Ангелъ Сивиновъ — 3 дни, и
Христо Таукчиевъ — 4 дни.
Постѣпили сѣ:

Отъ Министерството на народното просвѣщение —
законодателно предложение за одобрение на подписаната
на 18 февруарий 1941 г., въ гр. София, спогодба между
царство България и кралство Унгария за культурно
сѣтрудничество.

Отъ Министерството на финанситѣ — законопроектъ за
измѣнение на чл. 14 отъ закона за бюджета на разнитѣ
фондове на държавата за 1932/1933 финансова година.

Отъ сѣщото министерство — законопроектъ за от-
срочване на заема на Видинската градска община, сключе-
ченъ за електрическа централа, съгласно закона, обнарод-
ванъ въ „Държавенъ вестникъ“, брой 32, отъ 13 май 1924 г.
Законодателното предложение и законопроектитѣ сѣ
раздадени и ще се поставятъ на дневенъ редъ.

Минаваме къмъ точка първа отъ дневния редъ:

Одобрение предложението за разрешаване износа на
два милиона медно-никелови леи и за освобождаването имъ
отъ износно мито и други данъци и такси.

Моля г-на докладчика да го прочете.

Докладчикъ д-ръ Герсги Рафаиловъ: (Чете)

„МОТИВИ

къмъ проекторешението за разрешаване износа на два
милиона медно-никелови леи и за освобождаването имъ
отъ износно мито и други данъци и такси.

Г-да народни представители! Българската народна
банка изнася за Румѣния два милиона медно-никелови леи
отъ по една и две леи.

Тѣзи леи били събрани отъ българското население въ
Южна Добруджа и трѣбвало да се изпратятъ на Румѣн-
ската народна банка.

Износътъ имъ, обаче, е забраненъ, поради което изна-
сянето трѣбва да се разреши съ законодателно решение.

Това като излагамъ, моля ви, г-да народни представи-
тели, да разгледате и, ако одобрите, да приемете предста-
венъ то ви за целта проекторешение.

Гр. София, мартъ 1941 г.

Министъръ на финанситѣ: Д. Божиловъ

ПРОЕКТОРЕШЕНИЕ

за разрешаване износа на два милиона медно-никелови леи и за освобождаването имъ отъ износно мито и други данъци и такси.

Одобрява се следното:

Да се разреши на Българската народна банка да изнесе за Румъния два милиона медно-никелови леи отъ по една и две леи, които да се освободятъ отъ износно мито и други данъци и такси, събирани отъ митниците.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ решението за разрешаване износа на два милиона медно-никелови леи и за освобождаването имъ отъ износно мито и други данъци и такси, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Министър-председателъ Богданъ Филовъ: Моля да се пререди дневниятъ редъ, като се пристъпи къмъ разглеждане на точка седемнадесета отъ дневния редъ.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Г-нъ министър-председателътъ предлага да се пререди дневниятъ редъ, като се пристъпи къмъ разглеждането на точка седемнадесета.

Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Пристъпваме къмъ точка седемнадесета отъ дневния редъ:

Вънро четене на законопроекта за измѣнение и допълнение на закона за държавните служители.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за измѣнение и допълнение на закона за държавните служители.

§ 1. Следъ чл. 6 се прибавятъ следните нови:

Чл. 6а. Служебните книжки на държавните служители се водятъ по опредѣленъ образецъ за всѣко ведомство.

Въ книжката се отбелязватъ всички дисциплинарни наказания, наложени на чиновника, причинитъ за уволнението, съ задължително изложение на фактическитъ обстоятелства.

Чл. 6б. Никой не може да бѣде назначенъ на служба въ държавно, автономно-държавно или държавно съотдѣленъ бюджетъ учреждение, безъ да представи служебната си книжка за своята минала служба въ такова учреждение. Назначенитъ безъ спазване разпоредбитъ на чл. 6 и безъ да представятъ служебната си книжка се уволняватъ, а длъжностните лица, които сѣ ги назначили, отговарятъ граждански и дисциплинарно.

Лицата, които по-рано не сѣ заемали държавна-изборна или по назначение служба, сѣ длъжни да заявятъ това въ заявлението, съ което молятъ да бѣдатъ назначени на служба. Това заявление има значение на клетвено потвърждение и въ случай, че се окаже невѣрно, влѣче следъ себе си предвидената въ закона отговорност за лъжлива клетва.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 1, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„§ 2. Следъ чл. 13 се прибавя новъ:

Чл. 13а. Не могатъ да се назначаватъ въ държавни, автономно-държавни или държавни съотдѣленъ бюджетъ учреждения служители за опредѣленъ срокъ, освенъ чужденци (по особенъ договоръ) съ решение на Народното събрание.

Всички разпоредби по този или по другъ законъ, които противоречатъ на тая разпоредба, се отмѣняватъ и не съзаватъ никакви права.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 2, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„§ 3. Алясея трета на чл. 15а се измѣнява така:

По изключение, чиновници съ голѣма компетентностъ, особена специалностъ и полезна дейностъ, могатъ да оста-

натъ на служба за опредѣленъ срокъ не по-дълъгъ отъ 3 години, по решение на Министерския съветъ, макаръ и да се засѣгатъ отъ постановленията на този членъ. Министерскиятъ съветъ може да разреши да останатъ на служба за опредѣленъ срокъ, не по-дълъгъ отъ 3 години, държавни служители, специалисти, съ доказана работоспособностъ, навършили предѣлна възраст по този или по другъ законъ. Продължаването се потвърждава всѣка година.

Чл. 15б има съответно приложение и въ случая.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 3, моля, да вдигнатъ ржка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Чете)

„§ 4. Следъ чл. 15а се прибавятъ следните нови:

Чл. 15б. Длъжностните лица по всички ведомства, съ изключение на ония по членове 317 и 318 отъ закона за народното просвѣщение и ония, за които се говори въ чл. 15г, се уволняватъ отъ служба при условията, предвидени въ чл. 15.

Чл. 15в. Началникъ на учреждение, който не освободи или не донесе на надлежния по-горенъ началникъ за освобождаването отъ длъжностъ на служители, навършили предѣлна възраст по този или по другъ законъ, или за прослужени години по чл. 15а, подлежи на гражданска и дисциплинарна отговорност, а ако това е направено по непредпазливостъ — само на дисциплинарна отговорност.

Чл. 15г. Служителитъ при всички ведомства, въ това число и тия при автономните държавни или държавните съотдѣленъ бюджетъ учреждения, за уволнението на които по специалните закони се предвижда особенъ редъ, могатъ да бѣдатъ уволнявани по решение на Министерския съветъ.

Уволняването на онѣзи държавни служители, за които се искаше решение отъ Народното събрание, става по решение на Министерския съветъ, следъ одобрение отъ Народното събрание.

Чл. 92 въ случая нѣма приложение, съ изключение на служителитъ въ Царския дворъ, на сѣднитъ, професоритъ отъ Държавния университетъ, на офицеритъ и подофицеритъ.

Следъ глава IV се прибавя нова

Глава IVa.

За надзора.

Чл. 73а. Надзорътъ върху държавните служители се упражнява отъ надлежните служби и органи при съответните министерства.

Чл. 73б. Общиятъ надзоръ върху държавните служители при всѣко ведомство принадлежи на надлежния министъръ, който го упражнява и чрезъ натоварени отъ него длъжностни лица.

Чл. 73в. Министър-председателътъ упражнява общъ административенъ надзоръ върху държавните служители при всички ведомства.

Този надзоръ министър-председателътъ упражнява по начинъ какъвто намѣри за целесъобразенъ.

Председателстващъ Никола Захариевъ: По § 4, чл. 15г, е направено предложение отъ народния представител г-нъ Цвѣтко Петковъ, което гласи така: (Чете)

„Чл. 15г. Служителитъ при всички ведомства, въ това число и тия при автономните държавни или държавните съотдѣленъ бюджетъ учреждения, за уволнението на които по специалните закони се предвижда особенъ редъ, могатъ да бѣдатъ уволнени и по решение на Министерския съветъ.

Чл. 92 въ случая нѣма приложение, съ изключение на служителитъ въ Царския дворъ, на сѣднитъ и на офицеритъ и подофицеритъ.

Научната и преподавателска дейностъ на академическия персоналъ въ Университета не подлежи на контрола отъ върховната изпълнителна властъ и не може да бѣде поводъ за уволнение отъ Министерския съветъ.

Съ това предложение е съгласенъ г-нъ министър-председателътъ.

Петко Стайновъ: Кой прави това предложение?

Председателстващъ Никола Захариевъ: Народниятъ представителъ г-нъ Цвѣтко Петковъ.

Петко Стайновъ: Значи, предложението на министра сега се подама отъ г-нъ Цвѣтко Петковъ, а не отъ министра.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Моля Ви се, г-не професоре! Има предложение отъ народния представителъ г-нъ Цвѣтко Петковъ. (Глътка)

Кой иска думата? Никой не иска думата. Ще го подложа на гласуване.

Александъръ Цанковъ: Азъ искамъ думата.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ Александъръ Цанковъ.

Александъръ Ц. Цанковъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Въ Парламента въ тази сесия ставатъ нѣкои работи, които даже въ миналото не се допускаха: да се правятъ писмени предложения мимо и противъ установениятъ текстове отъ комисията. Това предложение, което се прави тукъ, бѣше направено и въ финансовата комисия, съ целъ да се омекоти нѣкакви постановления на предлагания новъ чл 16г къмъ закона за държавните служители.

Какво предлага г-нъ Цвѣтко Петковъ? Той прави предложението, което въ комисията бѣше направено отъ самия г-нъ министъръ-председателъ и министъръ на народното просвѣщение: че научната деятельность на професоритъ не подлежи на контролъ и, следователно, за тая деятельность на единъ ученъ, професоръ, той не може да бѣде уволненъ отъ изпълнителната власть.

На какъвъ контролъ научната деятельность на никой ученъ никѣде не е подлагана и не може да бѣде подлагана. Този контролъ, върху научната деятельность на професора, упражнява самиятъ Университетъ чрезъ своитѣ законоустановени власти — факултетниятъ съветъ и академическия съветъ. Единъ министъръ, който е административенъ функционеръ, би ли ималъ наистина нуждата компетентностъ да се произнесе, макаръ и по докладъ на неговитѣ подведомствени, върху научната деятельность на единъ професоръ? Напримѣръ, да вземемъ случая съ самия г-нъ министъръ-председателъ, който въ Университета застъпва една катедра, както знаете, върху археологията. Може ли единъ юристъ по образование, или единъ какъвто и да е другъ, да се произнася върху научната деятельность на професора! Очевидно, че това предложение, което се прави тукъ, е свършено безсмислено, свършено безъ значение. Азъ не зная, защо г-нъ министърътъ на народното просвѣщение, следъ като бѣше направилъ този жестъ въ комисията да оттегли това разпореждане на законопроекта, сега се съгласява съ това предложение, което прави г-нъ Цвѣтко Петковъ.

Г-да народни представители! Нашиятъ Университетъ, както и всички университети въ свѣта, се ползува съ известна автономия. Тази автономия не се отнася само до научната деятельность на професоритъ, тя се отнася въобще до положението на единъ ученъ преподавателъ. Тя е една гаранция за сигурностъ, за спокойствие, за свободна и научна работа. Тази практика, усвоена отъ основаването на българския Университетъ, който преди година или две празнува своето половинвѣковно съществуване, съществува и днесъ. И, за съжаление, тъкмо днесъ, когато на министерската маса седятъ двама професори, тая практика, по непонятни за мене причини, трѣбва да бѣде annullирана. Мотивира се, че това го изисква държавниятъ суверенитетъ. Азъ не зная съ какво държавниятъ суверенитетъ ще се нахърни, ако остане досегашната практика. Досегашната практика дали е нахърнила суверенитета на държавата? Какво собствено ние трѣбва да разбираме подъ суверенитетъ на държавата? Защо се даватъ такива свободи, такива гаранции на различни учреждения, каквито сѣ, напримѣръ, Сметната палата, каквито сѣ управителитѣ на едно кредитно учреждение, каквото е Българската народна банка или Българската земеделска и кооперативна банка? Ние имаме случай въ комисията по този въпросъ да говоримъ много подробно и да изтъкнемъ смисъла и значението на тия свободи, които сѣщо така съществуватъ, давнимъ давномъ, почти отъ както тия учреждения сѣ създадени. Българската народна банка или други кредитни институти, Сметната палата, съдебната власть, това сѣ органи, контролни, ако щете, на самата държава. Тѣ въ конфликтъ съ нея не могатъ да влизатъ, но въ прере-

кание, въ споръ съ административната власть, респективно съ отдѣлния министъръ и съ правителството — това се често повтаря и често ще се повтаря, защото има въпроси на схващане, които не могатъ да обединятъ даже и едни подведомствени чиновници съ разбирането на министра или на правителството. Тѣзи гаранции сѣ дадени за спокойно и свободно творчество, за свободно и спокойно прокарване на една политика, която никога не може да бѣде въ разрѣзъ съ разбиранията на едно правителство. Ако правителството дойде въ нѣкакъвъ конфликтъ съ тѣзи подведомствени чиновници, стариятъ законъ даваше възможностъ на министритѣ, на правителството, да се освободи отъ тѣхъ. Процедурата бѣше известна. Тя се знаеше: внасяше се предложение въ Народното събрание, за да получи респективниятъ министъръ мандатъ да се освободи или да освободи учреждението отъ дадени чиновници или управители, които сѣ нему или на властта неудобни по нѣкакви причини. Защо се изоставя тази практика? — Азъ не зная защо се изоставя.

Имайте предвидъ, г-да народни представители, че тѣзи, които стоятъ на ония мѣста, тѣ не сѣ случайни хора; тѣ сѣ хора, които се изработватъ и съ своитѣ способности, и съ своя трудъ въ продължение на десетки години. Вземете за примѣръ нашия министъръ на финанситѣ, който излиза изъ тая срѣда — изъ срѣдата на Българската народна банка. Той тамъ се създаде, тамъ израстна, тамъ доби авторитетъ, тамъ доби своето име, за да седне днесъ на това мѣсто, на което седи. Азъ мисля, че до голѣма степенъ това положение, което има г-нъ министъръ-председателътъ днесъ, се дължи сѣщо на това, че той израстна въ тая именно срѣда, твърде високостояща съ всичкитѣ свободи, които тя имаше за работа въ Университета.

Бихте ли отказали на вашето правителство да му даде мандатъ да се освободи отъ нѣкой чиновникъ, какъвто и високо мѣсто да заема той? Но защо днесъ, въ това време, въ което живѣемъ, трѣбва да се прокарва една такава практика, една такава мѣрка и да се свърже съ имената на ония, които сѣ излъзли отъ тѣзи срѣди: министърътъ на финанситѣ, министъръ-председателътъ и министъръ на народното просвѣщение, турямъ, разбира се, и г-нъ Славчо Загоровъ, защото и той е отъ тая срѣда и предполагавамъ, че утре, когато ще напустне министерското мѣсто, и той ще иска да се върне тамъ, откъдето е излъзълъ?

Г-да народни представители! Азъ имамъ и другъ мотивъ да ви моля да гласувате и да приемете проекта на комисията, така както се докладва, по чисто политически причини, ако щете. Дали е умѣстно, дали е много тактично дали е много навременно въ тия събития, въ тоя пожаръ, въ който живѣе свѣгътъ, ние да се занимаваме съ такива дребни работи, на които азъ все дира да намѣря какъвъ смисълъ иматъ тѣ, какви сѣ подбудитѣ и, право да ви кажа, не можахъ да ги разбера. Г-да министритѣ и въ комисията не можахъ да ги обяснятъ. Може би сега, когато взематъ думата, ще ги обяснятъ и вне ще ги преценятъ. Но азъ съмъ убеденъ, че вие нѣма да ги оправдаете. Азъ мислѣхъ, че въ тѣзи тревожни времена, въ които ние живѣемъ, при това, което става около насъ, ние щѣхме да бѣдемъ сезирани съ много по-сериозни работи, отколкото сѣ тия, които ставатъ сега.

Азъ свѣршвамъ и моля народното представителство да не се съгласява съ предложението, което прави г-нъ Цвѣтко Петковъ. Г-нъ Цвѣтко Петковъ изхожда отъ една срѣда, която бѣше моя. Азъ го познавамъ и зная, че му е вънушено да направи това предложение.

И не бива, г-да народни представители, въ това време да се занимаваме ние съ такива въпроси, които не внасятъ спокойствие, а особено въ учрежденията, каго Българската народна банка, Университета, Сметната палата и прочее, престижа на които и престижа на тѣхнитѣ управители и управления сѣщо трѣбва да държимъ високо. Както казахъ, това не сѣ хора, взети току-така. Тѣ сѣ хора, които сѣ издигнали сами, и утре, когато се освободите отъ тѣхъ, ще видите каква мъжа ще изпитате, когато подирите тѣхни заместници. Азъ тукъ не педирамъ ничия кауза, азъ не съмъ въ Университета. Днешната власть, властта на новото време, благоволи мене и цѣла редица професори да ни освободи, за да не кажа да ни изплати, отъ Университета. Азъ не педирамъ каузата и на Българската народна банка, не; азъ педирамъ каузата на държавата и на едни учреждения, толкова важни за живота на нашата страна.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ Тодоръ Кожухаровъ.

Тодоръ Кожухаровъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Азъ бѣхъ въ заседанието на комисията по този въпросъ и не се надѣвахъ въ никой случай, че ще бъда принуденъ да говоря и отъ трибуната на Народното събрание. Ние говорихме тамъ, за да спестимъ времето на пленума и останахме съ впечатлението, че мислитъ, които се изказаха въ комисията, ще бѣдатъ взети подъ внимание отъ почитаемото правителство.

Азъ съ прискърбие трѣбва да констатирамъ една много неприятна практика, която се заведе отъ известно време насамъ въ нашия Парламентъ. Парламентарниятъ опитъ е показалъ, че всички въпроси могатъ да се обсъждатъ по-спокойно и по-трезво въ парламентарнитъ комисии и затова винаги решенията на парламентарнитъ комисии сѣ били респектирани отъ пленума. Отъ известно време насамъ се създаде една практика: когато известни решения на комиситъ не сѣдъ прияти, всѣкога се намира начинъ и възможностъ тѣ да бѣдатъ атептирани тукъ, въ пленума, чрезъ дисциплината на парламентарното болшинство. Но тази дисциплина не може постаянно да бѣде цапъвана, защото всѣко нѣщо има предѣлъ на огъване. Азъ знамъ, че всички народни представители, когато говоримъ интимно съ тѣхъ, често пѣти не сѣдъ съгласни съ известни нѣща, но въ името на тази дисциплина винаги сѣдъ принудени да гласуватъ. Какво говорихме ние въ комисията? Ние взехме много правилно решение. Преди всичко ние изказахме недоволството си отъ системата на законодателстване, която не издържа критика. Въ единъ законопроектъ, на видъ много наивенъ, много скромненъ, който урежда канцеларски подробности изъ живота на чиновничеството, изведнажъ на опашката му се закача единъ текстъ, който революционизира цѣлата наша държавна администрация, който придава едни грамадни, изключителни права въ рѣцетъ на министъръ-председателя, имайки той право да контролира всички министерства, или, съ други думи казано, да назначава и да смѣнява персонала въ цѣлия държавенъ механизъмъ. Не е ли това пакъ едно увлѣчение, все въ името на тази силна централна властъ, за която толкова се говори отъ известно време насамъ? Азъ мисля, г-да народни представители, че и въ това отношение не бива вече да се прекалява, защото и най-големитъ диктатори въ свѣта сѣдъ разбрали, по единъ въковенъ опитъ, че всѣка човѣшка властъ е способна на увлѣчение, и всѣка човѣшка властъ се нуждае отъ известни рамки, въ които трѣбва да бѣде ограничена. Шомъ като най-могѣщиятъ диктаторъ въ свѣта г-нь Рузвелтъ има, така да се каже, ограниченията на единъ институтъ — Верховниятъ съдъ — шомъ като и всички останали други такива, голѣми или малки властелини, иматъ подобни спѣвалки, защо сега ние да направимъ това нѣщо по единъ такъвъ начинъ, защо да не го направимъ тѣй, както трѣбва да ставатъ такива нѣща, когато се има желание да се носи голѣма отговорностъ за управлението? Защо не се поиска съ единъ специаленъ законъ да се дадатъ изключителни права на министъръ-председателя, който трѣбва да бѣде издигнатъ отъ положението на равенъ, въ положението на единъ шефъ? Защото, съгласно конституцията, той не може да има тѣзи права: съгласно нашата конституция, той е единъ равенъ между своитъ колеги. Сега ние му даваме едни прерогативи, които не сѣдъ въ рамкитъ на нашата конституция. Добре. Ако изключителнитъ времена сѣдъ ни накарали да мислимъ, че нашата конституция е едно старъ букварче — какво нѣкой бѣше писалъ неотдавна, че г-нь Мушановъ чете старото букварче на конституцията — дайте тогава съ единъ специаленъ, революционенъ, смѣлъ законъ да създадемъ тия права на министъръ-председателя. Но тукъ формата не е важна; важно е смѣството — то е по-важно. Необходимо ли е, разумно ли е, полезно ли е да се унищожатъ единъ институтъ на автономностъ, за който ние предварително имаме опита на миналото и за който отъ тази трибуна наши голѣми държавници и наши голѣми специалисти сѣдъ говорили по цѣли часове, за да ни убеждаватъ, че това е едно ценно, скѣпо достояние на съвременната културна държава? Ами че азъ помня, г-да народни представители, преди години тукъ бѣхмъ депутати, когато се разискваше въпросътъ за създаването на нашата Народна банка, като единъ емисионенъ институтъ, на автономни начала, и тукъ се изредиха хоръ съ голѣма компетентностъ, тукъ се водиха голѣми борби отъ специалисти и професори — отъ десетъ дѣрета вода се носѣше, за да ни убедятъ колко е необходимо тази автономностъ на Народната банка. И ние се убедихме, ние я гласувахме. И азъ се убедихъ, че не сме направили лошо. Азъ си спомнямъ сѣщо, какви борби се водѣха когато се гласуваше автономията на мини „Перникъ“. Пакъ ни обвиняваха тогава: „Вие вършите предателство, вие залагате държавни предприятия“. Е добре, двадесетъ правителства се изредиха отъ тогазъ и никой

не бунта автономията на Народната банка като единъ фактъ въ нашата държава, никой не посегна и върху автономията на мини „Перникъ“. Тѣ останаха като единъ самостоятеленъ институтъ. Сега азъ питамъ, какви специални нужди наложиха това предложение? Най-сетне, може би, нѣкакви важни, нѣкакви изключителни нужди сѣдъ наложили, шото едно правителство, въ което влизатъ хора, които сѣдъ рожба на нашия чиновнически стабилизаторъ — зашото и г-нь министъръ-председателятъ, и г-нь Божиловъ, и повечето отъ нашитъ хора, които сега заематъ висши мѣста тукъ, на министерскитъ маси, сѣдъ излѣзли отъ срѣдитъ на нашето чиновничество, издигнали сѣдъ въ върху този стабилизаторъ, който е билъ щаденъ и презъ най-вulgарнитъ партизански режими въ България — да се съгласи съ това предложение. Г-да народни представители! Ние можахме да се убедимъ колко е необходима тази автономия на Народната банка по личенъ опитъ. Ние видѣхмъ какъ често пѣти политическитъ нужди на момента засахватъ правителствата, респективно финансовитъ министри, да огъватъ както намѣрятъ за добре, финансовитъ теории, финансовата наука и по този начинъ да създаватъ построения, удобни за момента. Спомнете си вие, въ мирно време, каква мѣка бѣше да поискашъ ти отъ единъ финансовъ министъръ единъ нищоженъ кредитъ за най-ползени, за най-необходими социални нужди. А-а-а, то трѣбваше да се води борба, да вземешъ, напримеръ, 100 милиона лева, да построишъ единъ санаториумъ въ България, зашото Искрецкиятъ санаториумъ отдавна не може да събере туберкулознитъ въ България; отдавна бѣше благоволение да постѣпишъ въ Искрецъ. Българската държава въ мирно време не можеше да намѣри 40-50 милиона лева, за да прибере въ удобни лѣчебни заведения своитъ гърдоболни, зашото винаги излизаха налице финансовитъ мѣчнотии: не може, бюджетътъ не позволява, пари нѣма, инфлация, девалвация, дефлация, Шаронъ не давалъ, другъ не давалъ. Дойде време всички тѣзи теории да паднатъ, и финансовитъ министри станаха нѣкакви-си маѣгосници — сѣдъ рѣцетъ си милиарди изъ въздуха за нуждитъ на войната да ловятъ. Никой не ги обвинява за това, налагатъ го нуждитъ на политическия моментъ, отъ слама да правятъ милиони. Но, г-да народни представители, увлѣченията на изпълнителната властъ въ едно голѣмо кредитно автономно учреждение, каквото е Народната банка, често пѣти могатъ да достигнатъ до крайности. Не е ли необходимо тогазъ тамъ, въ Народната банка, да има мѣже силни, характерни, волеви, които да кажатъ на изпълнителната властъ: не, г-да, дотукъ може, оттукъ нататкъ не може; оттукъ нататкъ е разорение, батакчиликъ. Че кой не помни заслугата, напримеръ, на г-нь Добри Божиловъ, като администраторъ на Народната банка, непосредствено следъ 19 май? Не бѣше ли сѣщиятъ той, който има доблестъта да се противопостави тогава на правителството на г-нь Кимонъ Георгиевъ по едно финансово мѣроприятие, което щѣше да бѣде фатално за нашата банка? Кой не остана възхитенъ отъ неговия жестъ като защитникъ на интереситъ на Народната банка? И сега за мене е необходимо, защо съ такава настоячивостъ се иска това, което въ финансовата комисия бѣше провалено, сега повторно по такъвъ начинъ да се налага тукъ въ пленума. Азъ казахъ и тогава, казвамъ и сега, когато говорихме по въпроса за автономията на Университета: г-не министъръ-председателю, азъ зная известни мѣчнотии, съ които се съблѣска често пѣти изпълнителната властъ, зашото и азъ може би по една случайностъ съмъ стоялъ нѣкога на вашитъ мѣста. Азъ зная една нова болѣст, която ние культивираме отъ 5 години насамъ. Това е диктатурата на чиновника, диктатурата на бюрократа, но тази диктатура е една система, която се провежда не случайно, не инцидентно и несъзнателно; тя се провежда упорито, съзнателно, като една държавна програма въ духа на новото време и се създадоха несмѣняеми бюрократически корифеи.

Таско Стоилковъ: Така е.

Тодоръ Кожухаровъ: ... за смѣтка на едни министри, които сѣдъ преходни като есенни листа, които влизатъ въ своитъ министерства и които сѣдъ гледани съ насмѣшливитъ погледи на своитъ подчинени. Тѣ гледатъ министритъ и си казватъ: „И тебе ще те изпратимъ, както толкова други сме изпратили“. Зная, И азъ се бунтувамъ противъ диктатурата на бюрократията, която у насъ взе много да си позволява. Но дайте да сложимъ въпроса специално, конкретно, въ неговата широта. Кой човѣкъ съ държавническо разбиране и съ обществена съвѣсть би допустналъ, би позволилъ на нашитъ професори, напримеръ, да искатъ да се налагатъ на държавата? Изнесете въпроса конкретно, г-не министъръ-председателю! Никой нѣма право да стои по-горе отъ волята на върховната властъ въ страната, ма-

каръ да има и десетъ факултета и да сваля звездитъ отъ небето. Тукъ има една българска държава, тя си има сайбия и всички ще се подчиняватъ на нея.

Таско Стоилковъ: Така.

Тодоръ Кожухаровъ: Но сложете въпроса, кажете: кога, къде, по какъвъ поводъ вие сте имали случай да констатира, че нашиятъ Университетъ се нуждае отъ една толкова смѣла, толкова крута реформа, която и най-реакционнитъ и най-партизанскитъ режими у насъ не сѣ си позволели да извършатъ. Ако вие ни убедите съ аргументи, че имате голѣми държавнически съображения за това, азъ Ви заявявамъ, г-не министъръ-председателю, че, като опозиционеръ, ще вдигна дветъ си ръце за едно такова предложение.

Излъзте и ни убедете, че нѣкои господа въ Народната банка искатъ да казайничатъ съ държавнитъ сръдства, че искатъ да ги употребятъ неправилно, че злоупотребяватъ съ тѣхъ, въ тая Камара нѣма да се намѣри нито единъ човѣкъ, който да не вдигне ръка за махването имъ отъ тамъ. И стѣловетъ ще гласуватъ за едно такова предложение.

Но въпроситъ трѣбва да се слагатъ конкретно, ясно, добрѣстно, не съ мънишки прибавки къмъ невинни закончета и после да се чудимъ: бе какъ стана тая работа! Ето едно предложение, което азъ, за честта на нашия Парламентъ, не желая да се прави тукъ. Освобождава се отъ административенъ контролъ научниятъ трудъ на професоритъ! Че къде се намираме? Да не живѣемъ въ сръдновѣковието? Че хората се бориха за тия права още въ времето на Коперника, и хултурното човѣчество ги е извоювало, защото иначе нѣма наука, нѣма напредѣкъ, нѣма цивилизация. Ние сега, въ XX вѣкъ, въ 1941 г. ще благоволимъ да разрешимъ на българската наука да се развива независимо отъ административния контролъ.

Не, не, такива предложения не бива да се правятъ въ нашия Парламентъ въ 1941 г., въ XX вѣкъ. И азъ ви моля, г-да народни представители, да зачетете решението на комисията. Изгуби се време тамъ, за да се реши въпросътъ. Хората тамъ стояха до три часътъ следъ полунощъ съ най-добра воля, съ най-добро желание. Защо бѣше нужно сега, понеже разнитъ на парламентарно мнозинство, да се внася тукъ въпросътъ и да се пререшава? Тая практика не е хубава. И азъ, за честта на почитаемото правителство, което уважавамъ, макаръ и да съмъ опозиционеръ, го моля да не си служи съ тая практика.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Има думата народниятъ представител г-нъ Иванъ Петровъ.

Иванъ В. Петровъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Вземамъ думата по предложението на колегата Цвѣтко Петковъ, защото третъ аликъ на това предложение сѣ нови и внасятъ сѣществено измѣнение въ решението на комисията и защото сѣ съ постановлението, единъ отъ които азъ ще подкрепя, а други ще отхвърля, защото сѣ противоконституционни и защото, ако гласуваме нѣкой отъ тѣхъ, Парламентътъ ще се откаже отъ известни свои права — едни, които има по конституцията и отъ които обикновеното Народно събрание не може да се откаже, и други права, които има по специални закони.

Г-да народни представители! При първото четене на законопроекта — както и при други случаи — азъ бѣхъ сторонникъ на схващането, служейки на известни държавни разбирания, че всѣки министъръ по своя ресоръ трѣбва да има правото да уполнява подведомственитъ му, тѣзи, които сѣ държавни служители по неговия ресоръ. Това становище азъ поддържамъ не само при първото четене по този законопроектъ, но и по закона за държавния надзоръ върху дружествата и сдруженията който бѣше внесенъ отъ министъра на вътрешнитъ работи. Сѣщо така азъ се мотивирахъ и въ комисията. Така че моята задача днесъ на трибуната е още по-ограничена. Азъ ще защита, пакъ казвамъ, правото на всѣки министъръ да уполнява всѣки свой подведомственъ.

Г-да народни представители! Повдигна се въпросъ, по какъвъ начинъ би трѣбвало да се процедира, дали това трѣбва да стане съ специаленъ законъ, или това може да стане пакъ по законодателенъ редъ, съ измѣнение на закона за държавнитъ служители. На този въпросъ се спрѣха сега и г-нъ Цанковъ, и г-нъ Кожухаровъ, ако се не лъжа. Азъ считамъ, че въпросътъ за положението на държавнитъ служители може да се уреди и съ общия законъ за държавнитъ служители, който, бихъ казалъ, е органически за тѣхъ, и съ специаленъ законъ. Това е

въпросъ на целесобразностъ. Азъ не виждамъ, че съ този законопроектъ за измѣнение на закона за държавнитъ служители ние вършимъ една, така да се каже, неправомѣрна дейностъ, т. е., че нарушаваме нѣкой законъ. Азъ намирамъ, че внасянето на този законопроектъ не представлява нарушение на нѣкаква норма или че е нѣкакво незакономѣрно действие, или че съ това ние не следваме една процедура, установена отъ Парламента.

Бързамъ сега да мина на тѣзи алинеи, които предлага г-нъ Цвѣтко Петковъ. Азъ нѣма да се съглася съ преждеговорившитъ по въпроса за уволнението на професоритъ. Г-да народни представители! Азъ не виждамъ въ какво се нахърнява автономията на нашия Университетъ съ това предложение. Нѣма защо да говоримъ за нашия Университетъ. Той е израстналъ и си е създадъ име въ страната и въ чужбина. Съ внасяния законопроектъ не се цели да бѣде спъванъ въ нищо нашиятъ Университетъ въ неговата научна дейностъ, въ неговитъ стремежи да изгражда българската наука. Ако има нѣщо, което и преждеговорившитъ го знаятъ и което е основниятъ мотивъ, по който се внася този законопроектъ за измѣнение на закона за държавнитъ служители, то не е стриктно научната дейностъ на г-да професоритъ, а е оная дейностъ на г-да професоритъ, съ която тѣ, считамъ азъ, че излизатъ отъ орбититъ на науката, на професорската научна дейностъ.

За никого не е тайна у насъ — г-нъ Цанковъ го знае по-добре отъ мене — че въ Университета има прояви, които не могатъ повече да бѣдатъ търпѣни, че е било грѣшка, гдето досега сѣ били търпѣни. Ще се отрече ли, че тамъ имаше прояви, които нѣматъ нищо общо съ науката; че често пѣти Университетътъ се обръщаше отъ известни професори на гѣздо за партийна дейностъ, на мѣсто за прокарване на различни идеологии; че тамъ нѣкои правѣха политическа кариера?

Искамъ да зная, държавата въ правото ли сѣ е, проведѣйки една държавна политика, да надникне и тамъ, въ Университета? Че Университетътъ нѣщо откъснато ли е отъ нашия държавенъ животъ? Какъ държавата да има дългъ и право да надникне въ основнитъ училища, въ сръднитъ училища, а да нѣма право да надникне тамъ, гдето се формиратъ бѣдешитъ граждани? Че нима Университетътъ вече не е мѣсто, гдето се формиратъ идеологии и често пѣти политически идеологии, мѣсто, гдето най-различни ереси могатъ да се проповѣдватъ, често пѣти противъ самата държава? Нима нѣма вече едно тенденциозно преподаване на науката? Защо да ги криемъ тѣзи нѣща? Защо да не ги признаемъ? И за мене основниятъ мотивъ за това измѣнение, което се предлага сега отъ г-нъ Цвѣтко Петковъ, е, че въ Университета отиватъ жаждущи младежи, завършили гимназия, за да учатъ наука. Всички ние сме минали презъ тамъ. Всички мислено се пренасяме въ онова време и знаемъ какви отивахме. Ние отивахме съ разпалени фантазии, ние търсѣхме висшата правда, ние търсѣхме най-идеалното, най-чистото въ живота. А вие знаете, какво е младежкото увлѣчение. И ако минахме презъ различни школи на увлѣчение, то бѣше именно вследствие на тая психология, на този идеализъмъ, свойственъ на младежката душа.

Е добре, какво искате вие? Да оставимъ Университета на произвола, или по-право да го оставимъ въ ръцетъ на известни хора, които ще дойдатъ да проповѣдватъ едни идеологии едни доктрини, да прокарватъ известни тенденции, вмѣсто да избистрятъ едно национално съзнание, вмѣсто да ховатъ една чиста наука, та утре, когато младежътъ отиде въ живота, да има здрава основа, за да се формира като единъ съвършенъ гражданинъ? Нима вие искате държавата да абдикира отъ правата си и да остави младежътъ въ Университета неоформена, да бѣде зарамена съ погрѣшни идеи и да излѣзе утре, ако щете, съ една мѣтилка въ съзнанието си, вече зле ориентирана, както казахъ, съ тенденции и идеи, често пѣти противодържавни? Има ли нужда да ви казвамъ, какъ тая симпатична университетска младежъ, въ която всѣки трѣбва да види себе си, се е увеличала, какъ често пѣти е отизала противъ собствената си държава, какъ е ставала оръдие на различни поплѣзновения и пропаганди? Азъ мисля, че нѣма нужда да се изяснява по този въпросъ — фактитъ сѣ много очевидни. Има ли нужда да ви казвамъ, какъ тия младежи често пѣти ставатъ оръдие на всевъзможни агитации, на които нишките сѣ въ чужбина, че маса младежи бѣха заловени да разнасятъ всевъзможни пасквили, внушавани имъ отъ чужди централи?

Явно е, че въ нашия Университетъ има известни прояви отъ страна на нѣкои наши професори, които не могатъ да бѣдатъ търпѣни отъ нашата властъ. Азъ считамъ,

тамъ, че въ тая държава трѣбва да има една държавна политика. И печално е, че у насъ не е съществувала такава държавна политика, която да се проявява въ учебното дѣло, въ земеделното, въ всички отрасли. Ние нѣмахме една държавна политика досега, която да формира български граждани. Може ли нѣкой да каже, че у насъ е поставенъ въпросътъ какъ да се формира българскиятъ гражданинъ, като го вземете отъ майчината грѣбъ, докато влѣзе въ живота? Всичко е оставено на случайността. Днесъ единъ министъръ ще дойде съ свои настроения, утре други съ свои настроения, всѣки прави законодателство така, както намѣри за добре, често пѣти за да стане популяренъ, за да се угоди на улицата и пр. Това положение не може да продължава. Азъ жадувамъ за такава политика, прокарвана отъ здрава власт, отъ силни личности. Това, обаче, азъ още не виждамъ, и тамъ е всичкиятъ трагизмъ, че ние ликвидираме съ миналото, а не можемъ още да създадемъ здрави основи, да създадемъ стройна система на новата държава. Азъ не се увеличавамъ отъ новото време, годинитѣ не ми позволяватъ това. Винаги ще има ново време. Важното е да се върши това, което е най-целесъобразно, това, което е повеля въ даденъ моментъ за народъ и държава, това, което ще бѣде най-целесъобразното, най-полезното.

И азъ считамъ, че тия измѣнения на закона за държавнитѣ служители, г-да, идатъ късно. Но по-добре късно, отколкото никога. Може да не е популярно да се каже, че ще има нѣкакво вмѣшательство въ управата на нашата Алма матеръ. Казахъ го и по-рано, когато говорихъ по закона за държавния надзоръ върху дружествата и сдруженията, когато говорихме и за кооперациитѣ: не се страхувайте, г-да! Азъ видѣхъ, че тия, които седятъ на министерскитѣ маси, сж съ добри намѣрения. Стига тѣ да сж въодушевени, да сж озарени въ своята дейностъ отъ една държавна идея, отъ една държавна политика — нѣма отъ какво да се страхуваме. Кой ще отиде да посегне на онѣзи жреци, ще кажа, на онѣзи труженици, които правятъ честъ на нашата наука, на които имената сж прославени? Мога да кажа, че най-малко тѣ ще бждатъ, може би, засегнати отъ постановленията на този законопроектъ. Никой добросъвестенъ, никой съ национално съзнание българинъ, никой, който служи и е обхванатъ отъ концепцията на тая държавна политика като добъръ българинъ, професоръ или другъ, нѣма да бжде засегнатъ. Ще бждатъ засегнати тѣзи, които съ своята дейностъ дохождатъ да рушатъ устоитѣ на българската държава.

Така че по отношение на втората и третата алинеи въ предложението на г-нъ Цвѣтко Петковъ азъ заявявамъ, че тѣ представляватъ едно измѣнение на решението на комисията, но азъ съмъ поддържалъ това нѣщо въ комисията, поддържалъ съмъ го и при първото четене на законопроекта. Тѣзи две алинеи азъ ги поддържамъ.

Обаче, г-да народни представители, позволете да не се съглася съ алинея първа отъ предложението на г-нъ Цвѣтко Петковъ, въ която се казва: (Чете) „Служителитѣ при всички ведомства, въ това число и тия при автономнитѣ — държавнитѣ или държавнитѣ съ отдѣленъ бюджетъ учреждения, за уволнението на които по специалнитѣ закони се предвижда особенъ редъ, могатъ да бждатъ уволнени и по решение на Министерския съветъ. Съ тая частъ отъ предложението, въ която се засѣгатъ автономнитѣ учреждения, за които се иска специаленъ редъ за уволнението на известно длъжностно лице, азъ нѣма да се съглася. Ще кажете, че не съмъ логиченъ. Ще се мотивирамъ.

Най-първо, ако предложението остане така, засѣга се едно учреждение, което е органъ на Парламента — това е Върховната смѣтна палата. По чл. 105 отъ конституцията тя е органъ на народното представителство. Тя контролира разходитѣ и приходитѣ на управлението. Ако оставимъ сега самото управление, самото правителство да уволнява членоветѣ на Върховната смѣтна палата, въ такъвъ случай тѣзи, които контролиратъ разходитѣ на управлението, не ще бждатъ свободни, така да се каже.

Та, казвамъ, тукъ има една прѣчка чисто конституционна — чл. 105 отъ конституцията. Това е уредено съ специаленъ законъ. И азъ считамъ, че ние, обикновеното Народно събрание, ще извършимъ едно нарушение на конституцията, ще отидемъ противъ нашитѣ права, ще се откажемъ отъ едни права на Парламента, отъ които ние нѣмаме право да се откажемъ. И азъ се чудя защо г-нъ Цвѣтко Петковъ предлага сега това измѣнение.

Колкото се касае, г-да народни представители, до другитѣ две автономни учреждения, Българската земеделска и кооперативна банка и Българската народна банка, както

и по отношение на онѣзи лица, които иматъ едно обезпечение, дадено имъ въ специалнитѣ закони, ние въ комисията приехме една алинея, съ която се отне вече възможността на тѣзи, които сж тамъ, да бждатъ ангажирани за дълъгъ периодъ време. И ако нѣкой е ангажиранъ, г-нъ министъръ, за петъ години, правителството може да го уволни още утре.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Свършете, г-нъ Петровъ.

Иванъ В. Петровъ: Ние развързахме ржцетѣ на изпълнителната власт, за да може да смѣни онзи, за който счита, че е вече негоденъ и че сж налице известни условия, той да не може да остане вече на това отговорно мѣсто. И остава тогава другото — привилегиата на Парламента, това, което е наше право, да искаме, щото преди уволнението на известно лице да се дадатъ мотиви на Парламента.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Свършете, г-нъ Петровъ, 20 минути говорите.

Иванъ В. Петровъ: Свършвамъ. — Та, казвамъ, по отношение на тѣзи учреждения, ако трѣбва да се спазватъ правата, които Парламентътъ има, както по силата на закона за Българска народна банка, така и по силата на закона за Българската земеделска и кооперативна банка, решенията за уволнение на управителитѣ и на подуправителитѣ трѣбва да бждатъ одобрени отъ Народното събрание. И действително, въ комисията ние възприехме това, но се направи една концесия: Министерскиятъ съветъ да може да ги уволнява, но да поиска одобрението на Народното събрание. Сега това нѣщо се измѣня, и поменъ нѣма отъ него. Просто на просто Министерскиятъ съветъ може да ги уволни. Азъ считамъ, че това не бива да става. То не бива да става и по съображение, че въ дейността на Българската земеделска и кооперативна банка и на Българската народна банка нѣма политически елементъ. Когато ще има конфликтъ между Народната банка и съответния министъръ и Земеделската банка и съответния министъръ, бждете увѣрени, че той ще бжде по голѣми въпроси. Тѣзи учреждения работятъ съ голѣмъ стопански размахъ, тѣхното дѣло не е дѣло отъ денъ до пладне. И ние не бива да изпаднеме въ това положение, въ каквото бѣхме изпаднали напоследъкъ.

Председателстващъ Никола Захариевъ: (Звъни) Г-нъ Петровъ! Недейте ме кара да правя изключения! Г-нъ Цанковъ говори 15 минути, г-нъ Кожухаровъ не говори повече.

Иванъ В. Петровъ: Азъ не говоря никога повече отъ тѣхъ.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Моля Ви се, 5 минути повече говорите.

Иванъ В. Петровъ: Завършвамъ. — Когато се касае за тѣзи висши служби, защо искате сега отъ насъ да се откажемъ отъ правата си като Парламента? Както казахъ и въ комисията, представете си това, което стана неотдавна отъ тази трибуна.

Председателстващъ Никола Захариевъ: (Звъни) Свършете!

Иванъ В. Петровъ: Г-нъ Багряновъ дойде въ последната си речъ — една еретична речъ — да отрича управлението, дойде да хвърли една теория по отношение на бждещата наша стопанска структура, ...

Председателстващъ Никола Захариевъ: Има думата народна — представителъ г-нъ Петко Стайновъ.

Иванъ В. Петровъ: ... по отношение на дѣлостната наша политика, дойде да провежда една политика, копирана отъ чужбина.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Ще се връщате на това, което е било преди една година! 5 минути говорите повече. Азъ контролирамъ времето, а не Вашата речъ.

Иванъ В. Петровъ: Г-да народни представители! Азъ заключавамъ и Ви благодаря, че ме слушахте, а тази неврънност на г-на председателя ми е позната отъ по-рано. Виждамъ, че тя е заинтересувана.

Председателстващ Никола Захариев:

Иванъ В. Петровъ: Вашата интервенция е заинтересувана.

Понеже не ми се дава възможност да се доизкажа, заявявамъ специално за тази алинея, че нѣма да я гласувамъ. А повтарямъ, че г-нъ председателътъ е заинтересуванъ.

Председателстващ Никола Захариев: Председателството действително е заинтересувано да пази реда въ Събранието. Не може да позволи на никой народенъ представител да злоупотѣблява съ правилника.

Иванъ В. Петровъ: Не. И по единъ другъ въпросъ създадохте инцидентъ.

Петко Стайновъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Предвидъ на събитията, азъ си бѣхъ турилъ за задача изобщо да не вземамъ думата. И наистина, отъ 25-тъ дни насамъ азъ не съмъ вземалъ думата, защото съмътамъ, че следъ събитията, които настанаха за България отъ 2 мартъ насамъ, и следъ като на насъ, опозицията, не ни се даде думата да се изкажемъ по влизането на България въ Тристранния пактъ, и ние се намираме предъ свършенъ факти, на насъ се налага една нова линия на поведение. Считаамъ сѣщо, че на насъ се налага сега да дадемъ всичкото наше съдействие, защото основниятъ въпросъ, който днесъ се слага за всички български граждани и за всички власти, е преди всичко да запазимъ една вътрешна дисциплина въ този моментъ, да можемъ да спомогнемъ поне за правилното развитие на стопанския животъ, да обезпечимъ прехраната и стопанството на българския народъ. Азъ не искамъ въобще съ моето поведение да турямъ прѣчки въ колелата на правителствената машина, за да може тя да върви спокойно. Ако дори се поиска съдействието на опозицията ще го дадемъ, за да може по тѣзи вътрешни и главно стопански въпроси да върви правителствената машина напълно добре. И за да не се създаватъ прѣчки при движението на тази машина, азъ не вземамъ думата.

И ако днесъ се решихъ да изоставя това мое становище поне въ връзка съ този законъ, то е, защото ми стана мѣчно, г-да че моятъ колега, министъръ-председателътъ г-нъ проф. Филовъ, завчера въ комисията — поне доколкото можамъ да стоя тамъ и да чвамъ — възпрече въ края на краищата становището да се запазятъ прерогативитъ на Народното събрание по отношение уволнението на нѣкои чиновници, отъ една страна, и отъ друга, да се запази особено положението, въ което се намиратъ неговитъ и моятъ колеги, професоритъ въ Университета, а днесъ се внесе едно предложение, противно на мнението на комисията. Азъ не зная дали министъръ-председателътъ, когато дойде рѣчь за гласуване, ще поддържа мнението на комисията, или ще поддържа предложението на г-нъ Цвѣтко Петковъ. За мнѣ ще бѣже много любозитно да го видя, но азъ се надявамъ, че той ще остане вѣренъ на мнението на комисията, съ което той се солидаризира, но не и на мнението на насокния представителъ Петковъ, който не вѣрвамъ да е взелъ съгласието на г-нъ Филовъ, за да прови своето предложение тукъ. (Оживление) Азъ съмъ много любозитенъ да видя, какъ ще постъпи г-нъ проф. Филовъ, и затуй вземамъ думата, за да се изясни този въпросъ.

Първиятъ въпросъ, г-да народни представители, който се поставя прѣдъ насъ, е за съвсемъ новата функция, която този законъ, единъ съвсемъ малък законъ, съвсемъ случайно създава за министъръ-председателя. Г-да! Министъръ-председателътъ е една институция, за която е точно определено какво представлява по нашата конституция. Азъ съжалявамъ, че пакъ трѣбва да взема конституцията въ ръка, но все е полезно да я попрочитаме отвреме-на-време. И затова ще ми позволите да ви прочета чл. 150. (Чете): „Министерскиятъ съветъ състои отъ всичкитъ министри. Единъ отъ тѣхъ, по изборъ на Народното събрание се за председател на съвета.“ Това е единствената функция, която конституцията прѣдвизва за министъръ-председателя. Както е известно на васъ всички, които сте учили конституционно право, министъръ-председателътъ, споредъ нашата конституция, е само пръвъ между равни. Ако сега г-нъ Филовъ, който не е юристъ, иска да създаде нова конституционна теория — то е другъ въпросъ. Но азъ мисля, че той нѣма да се отдалѣи отъ тази традиция, отъ класическото схващане за министъръ-председателя, че той е пръвъ между равнитъ. Това е отъ гледна точка юридическа. Въ политическо отношение той може да играе

и действително трѣбва да играе роля въ Министерския съветъ, иначе нѣма да бѣде министъръ-председателъ, ако той не е особено да личностъ съ своето положение и съ своитъ схващания, въобще съ външното познаване на въпроситъ — нѣщо, което г-нъ Филовъ, безспорно, изпълнява добре. Но юридически министъръ-председателътъ не може да има други функции, не може да има други институции и учреждения, подчинени прѣко на него нѣма и досега не е имало. И ето, сега ние му повѣрваме да упражнява лично една власт, самостоятелна, вънъ отъ неговия ресортъ, не вече една чисто политическа власт, а една административна власт. Съгласно този законъ, той ще има право да упражнява контролъ. А контролъ се упражнява чрезъ административни органи. Значи, той трѣбва да има свои органи, чрезъ които да упражнява контролъ, да иска уволнението и наказанието на чиновници. А туй вече, г-да, народни представители, не е системата на нашата конституция. Какво ще бѣде положението на неговитъ колеги, когато презъ тѣхната глава министъръ-председателътъ ще посегне и ще хване тогава или оногова, ще иска този да се изхвърли или онзи да се накаже? И той ще може да иска това вънъ основа на закона, който му дава това право. Г-да! Азъ ви моля съ единъ такъвъ дребенъ законъ, съ единъ такъвъ случаенъ законъ да не засѣгате материя, които сѣ уредени въ конституцията. Нетейте засѣга една институция, чие положение е установено въ чл. 150 отъ конституцията; недейте прави друга фигура отъ министъръ-председателя, юридически тогледнато, не политически. Политическата фигура не се прави съ законъ. Тя се прави съ личното достоинство и съ личното положение на онзи, който е поставенъ тамъ. Нека сега съ специаленъ законъ да не му създаваме едно положение, каквото по конституцията нѣма. И азъ ви моля, г-да, този текстъ за правата на министъръ-председателя, съвсемъ новъ, съвсемъ нечуванъ, съвсемъ невиджанъ у насъ, който му дава възможностъ той да наказва и уволнява, да упражнява единъ контролъ презъ главата на своитъ равни събрания министритъ, да не го приемаме. Азъ моля г-нъ министъръ-председателя, като се консултира съ своитъ колеги юристи, да помисли дали трѣбва да остане това нѣщо въ закона.

Вториятъ въпросъ, г-да, е за автономията на Университета. Въ комисията имамъ случай да взема думата. Сега не вземамъ думата, за да защищавамъ самитъ професори като професори — азъ съмъ малко изпъченъ изъ колежията напоследъкъ — та да изглежда, че защитавамъ нѣкоя лична кауза. Въ случая, обаче, има едно деловитно положение — г-нъ министъръ-председателътъ, който е професоръ, и колежата Славчо Зарковъ, който сѣщо е професоръ, не вѣрвамъ, не го допущамъ въ последния моментъ, когато се касае да се гласува, тѣ трамата ще подкрепятъ предложението на г-нъ Петко Петковъ, та професоритъ, тѣхнитъ колеги, и Университетътъ да загубятъ автономията, която сѣ имали, и то да я загубятъ не по силата на закона за народното просвѣщение, който урежда материята за Университета, а да я загубятъ по силата на едно случайно законче, което днесъ изпълнява на диванъ редъ.

Г-да! Тукъ прѣдъ малко моятъ почитател, Иванъ Петровъ, каза доста работи противъ Университета. Питамъ ви васъ, които бѣхте свитетели, чухте ли конкретно обвинение отъ г-нъ Петровъ? Той ни каза, че старатъ произволи. Какви? Имало казана хора, които пооправдватъ тенденциозна наука. Кои? Имало хора, които създаватъ идеология отъ своитъ лекции. Кои? Има тукъ между васъ най-малко сто души, които сте ученици на този Университетъ. И азъ мисля, че вие така лесно нѣма да поемете въохъ си тази отговорностъ, да хвърлите камъкъ срещу всичкитъ учители, или когато ще хвърлите камъкъ, ще кажете срещу кого хвърляте този камъкъ. Може обвиненията на г-нъ Петровъ да сѣ искрени — приемамъ, че изхождатъ искрено отъ неговото сърдце — но той не е ученикъ на Софийския университетъ и може би затуй не познава добре професоритъ поне отъ онова време. Но азъ нѣмъ да бѣжа много по-доволенъ, ако г-нъ Петровъ излъчеше съ конкретно обвинение, за да видимъ за кого се касае.

Иванъ В. Петровъ: Не е удобно да започна да цитирамъ имена.

Петко Стайновъ: Моля ви, г-нъ Петровъ, не ме прѣкъсвайте! Ще ме спратъ сега поради изтичането на времето, нали знаете?

Ако има такива хора, има власт, която може да ги постави на мѣстото. Ако има професори, които сѣ злоупотѣбляватъ съ своето положение и отъ своята катедра сѣ общаватъ на единъ партизански опатори, има за това власт, която може да ги постави на мѣстото. А ако ние считаме, че не е достатъчна тази власт, която има акаде-

мическият съвет, който е едно тѣло, което заслужава нашето доверие; ако тази власт не е достатъчна, ако процедурата не е добра, ето закона за народното просвещение, него да изменим, и то съ пълно познаване на работитѣ и съ пълно чувство на отговорност, а не съ този случаен законъ да отнемем автономията на Университета. И азъ Ви моля, г-нъ професоръ Филовъ, Вие внесете единъ законъ за изменение на закона за народното просвещение въ онази глава, която засѣга Университета, и бждете увѣрени, че азъ ще Ви дамъ съдействието за извършване на известни неща въ Университета, а също и мнозина отъ тѣзи стотина ученици на нашия Университетъ ще Ви дадатъ туй съдействие. Но азъ съмъ убеденъ, че тѣ всички биха искали да иматъ чувството, че като посѣгатъ на автономията на Университета, дори като хвърлятъ единъ камъкъ върху нѣкои свои учители, тѣ ще го извършатъ въ връзка съ изменение на закона за народното просвещение, въ връзка съ цѣлия статутъ на Университета, а не съ едно законче, което минава така случайно. Азъ Ви моля, г-не министър-председателю, недейте подкрепя предложението на г-нъ Цвѣтко Петковъ, останете вѣрни на мнението на комисията. Ако Вие веднажъ сте се съгласили съ мнението на комисията — по Ваше предложение стана, доколкото знамъ, включването на професоритѣ въ числото на ония, които сѣ освободени отъ действието на този законъ — запазете достойнството на комисията, запазете поведението и положението, което Вие сте заели въ комисията, недейте го отрича сега.

Г-да! Третиятъ въпросъ е за конституционнитѣ прерогативи на Парламента. Г-да! Има известни институции у насъ, които законодателстватъ въ миналото и сѣдѣ, че трѣбва да останатъ подъ прѣкия контролъ на Народното събрание, не за да се мѣси въ управлението имъ — господа министритѣ отъ съответнитѣ ресори, тѣ ще се мѣсятъ — но когато дойде да се увольнява, да се произнася и Народното събрание. Това е единъ контролъ, който Народното събрание отъ десетки и десетки години си е запазило. Никой нито въ единъ моментъ не е посмѣлъ да посегне на тази прерогатива на Народното събрание. Та трѣбваше ли сега когато е министър-председателъ г-нъ Филовъ и министърътъ на финанситѣ, вносителъ на законопроектъ, г-нъ Добри Божиловъ, които сѣ ползували отъ тази привилегия, така да се каже, тия двама министри да подкрепятъ предложението на г-нъ Цвѣтко Петковъ и да отнематъ тая конституционна прерогатива на Народното събрание? И безъ туй обвиняватъ нашето Народно събрание, че не държало много на своитѣ прерогативи, и безъ туй ни обвиняватъ, че не сме имали куража да отстояваме правата си по конституцията.

Г-да! Азъ ви моля, вие, които сте избрани отъ народа и сте влѣзли, за да защитавате правата на този Парламентъ за доброто на народа: които имате за задача да контролирате управлението, недейте възприема предложението на г-нъ Цвѣтко Петковъ, а възприемте предложението на комисията. Азъ, единъ опозиционеръ, ви моля — това което рѣдко става — да възприемете предложението на комисията. Азъ ви моля, г-да, запазете правата на Парламента, колкото и малко да сѣ, и недейте гласува за предложението на г-нъ Цвѣтко Петковъ, а гласувайте за предложението на комисията.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ Никола Мушановъ.

Никола Мушановъ: (Отъ трибуната. Оживление) Г-да народни представители! Азъ не вѣрвамъ, че предизвиква смутъ туй, че много често ни виждате на трибуната. Навѣрно сте изненадани отъ това, че днесъ ни виждате следъ дълго време.

По този законопроектъ азъ имамъ честта да говоря при разглеждането му по принципъ и тогава изказахъ моитѣ мисли. Сега ще бжда много кратъкъ, ще кажа само нѣколко думи.

Азъ ще направя също една сериозна бележка по начина, по който законодателствуваме. За мене сѣ непонятни изненадитѣ, които се вършатъ въ Народното събрание съ промѣнитѣ на дневния редъ. И това не е пръвъ случай. Нѣколко пѣти вече виждаме, че въпроси, които сѣ посгавени като седемнадесета или осемнадесета точка въ дневния редъ, изведнажъ се прави предложение да бждатъ първа или втора точка. Дневниятъ редъ не е само една формалностъ; неговото значение не е само това, да се знае, какви въпроси ще се разглеждатъ, а да знае всѣки народенъ представителъ реда на разглеждането имъ и, съобразно съ него, ако иска да вземе думата по нѣкой въпросъ, горе-долу да знае, кога ще му дойде времето да говори. При тѣзи промѣни на дневния редъ често пѣти

тия, които се готвятъ да взематъ думата по нѣкой въпросъ, могатъ да бждатъ съвършено изненадани. Пререждането на дневния редъ, което, г-да народни представители, въ миналото е ставало като голѣмо изключение, и то по особено важни причини, днесъ става като практика.

По въпроса за отношенията между комисията и Парламента. Комисията е еманация на Парламента. Предполага се, преди всичко, че въ нейния съставъ, както обикновено става, винаги сѣ представени хора по-запознати съ въпроситѣ по ведомството, по което е комисията. Второ, болшинството въ комисията има възгледи, които винаги или въ повечето случаи сѣ ония на правителството, и когато въ комисията се реши единъ въпросъ съ болшинство, предполага се, че това решение ще бжде възприето съ болшинство и въ Камарата. Имаме два случая, които чрезъ предложения, направени срещу решенията на комисията, туку болшинството ги прие. Това, каквото щете кажете, отъ морално гледище е бламъ на комисията, чието решение се преобрѣща въ пленума. Така става и днесъ. Азъ да бѣхъ членъ отъ болшинството на комисията, при такъвъ вотъ туку ще си дамъ оставката отъ комисията, защото ще смѣтамъ, че болшинството отъ комисията нѣма вече еднакви възгледи съ болшинството въ пленума.

Ние дебатирате днесъ въпроси отъ голѣма важностъ, но, г-да народни представители, нито вие, които идете отъ провинцията, нито азъ, който стоя въ София, когато ходимъ по улицитѣ или срѣщаме хора, сме забелязали въ днешнитѣ дни нѣкой да се интересува дали днесъ разглеждаме въпроса за автономията на българския Университетъ или въпроса за автономията на нашитѣ държавни кредитни учреждения. Днесъ всѣки единъ въ страната трепери, когато вижда, че пролѣтѣта се пука и че стопанскитѣ работи започватъ, дали неговитѣ кое, дали неговитѣ волове се освобождаватъ, за да може той да работи съ тѣхъ. Интересуватъ се хората, дали новината, която оняденъ ни замѣли единъ денъ, не ще се преобрѣне отъ съвсемъ новитѣ събития, които ставатъ отъ вчера много близу около насъ. Всички хора сѣ се стреснали и мислятъ върху тия въпроси, мислятъ върху личната си сѣдба и върху сѣдбата на държавата, която, както никога въ своята история, е поставила сѣдбинитѣ си може би на игра. А въ тия дни Народното събрание се занимава съ въпроси, които повече могатъ да разединяватъ, отколкото да обединяватъ. Азъ разбирамъ, че това, което става туку, не го знае никой и че само ние между тия четири голи стени можемъ да изказваме нашитѣ съображения. Обаче, г-да, ние, Парламентътъ, въ тѣзи дни имаме своитѣ отговорности и колкото въпроситѣ, които разглеждаме, не сѣ известни на голѣмото общество, отъ името на което ние работимъ, толкова тѣзи отговорности сѣ по-тежки.

Каза се, че има хора, които мислятъ по тия въпроси, които се касаятъ до сѣдбата на държавата. Нека тогава си кажемъ думата по ония въпроси, по които ни смѣтатъ въ днешни дни способни да си кажемъ думата.

Г-да народни представители! По автономията на Университета. Азъ се връщамъ 32 години назадъ. Като министъръ на народната просвѣта имамъ сѣдбата още въ началото на моята министерска дейностъ да се занимавамъ съ този въпросъ. Автономията на Университета бѣше унищожена отъ либералското правителство вследствие инцидентитѣ, които станаха тогава предъ Народния театъръ съ князь Фердинандъ. Като дойдохме ние, демократитѣ, на властъ, азъ трѣбваше да премахна всички нови професори и да възстановя автономията на Университета. За него време въпросътъ за автономията на Университета бѣше единъ голѣмъ общественъ въпросъ. Ония отъ васъ, които сѣ били тогава студенти или граждани, знаятъ, че този въпросъ бѣше голѣмъ общественъ въпросъ навремето. Той се уреди, като се възвръна автономията на Университета въ формата, която имаше преди суспендирането ѝ. Оттогава въпросътъ е повдиганъ често пѣти, но никогажъ, никогажъ не е имало случаи да се иска отъ нѣкого унищожението на автономията на Университета и да се поеме отговорностъ за това. По една зла сѣдба, тъкмо ония, за които се смѣта, че ще бждатъ най-голѣми защитници на автономията му, излизатъ най-голѣмитѣ ѝ противници, а тъкмо ония, които най-малко се надѣваме, че ще защитаватъ автономията му, тѣ я защитаватъ. Както виждате, такава е сѣдбата, че г-нъ професоръ Филовъ, бившъ ректоръ на Университета, сега министър-председателъ, трѣбваше да внесе законъ, съ който да засегне автономията на Университета.

Автономията на Университета, г-да, не значи само несмѣняемостъ на професоритѣ. Не, Несмѣняемостта на професоритѣ е собствено сѣрдство, за да се гарантира главната целъ — свободата на науката. И който говори

днес за автономия на Университета, той трябва да разбере, че чрез гарантиране несмъртността на професорите искаме да гарантираме свободата на науката.

Имало недъзи в Университета! И аз зная, че ги има, и то много. Ако е въпрос за лични отношения спрямо някои професори, аз мога да ви кажа, че в Университета се проповядват гледища, които съмтам, че са едни от най-опасните ереси, които съществували в България. Че имало недъзи — кой не знае? Но, г-да, къде няма недъзи? Ние често сме имали случаи да говорим, че в известни учреждения имало недъзи. Факт е, че има недъзи. Няма учреждение, което да е свършено. Важно е да видим, дали недъзите не могат да се лекуват с някакви подходящи за тях мерки, или трябва непременно да унижим автономията на учрежденията заради туй, че имало недъзи в тях. Ами че ние нямаме ли недъзи в Парламента? Нека погледнем пред себе си. И нима заради туй ще искаме унищожението на Парламента? Недейте да отивате в тия крайности, да се съмнявате, че като има недъзи в Университета, непременно трябва да премахнем неговата автономия. Аз зная борбата в миналото, най-много ги знаех професорите в миналото, знае ги и г-нъ Филов, който беше ректор, и то в едни бурни години, когато студентството имаше образувани отделни големи групи, поддържани от професори, разпределяни също на групи. Ние сме изживяли тия моменти и знаем, че те са опасни. Тъкмо сега, когато в Университета може би е най-спокойно, катъчи правителството иска да си създаде беля чрез този закон. Аз не мога да схвана, не мога да разбера, защо е това, освен ако причината не е новото време, с което постоянно се парадират тук, като всеки му слава смисъл, какъвто иска. Аз бактисах от туй ново време! Под булото на туй ново време стават всички безобразия. И пак ми идват на ум думите на мадам Ролан, когато била изпратена на ешафота и трябвало да я екзекутират. Тя, като видя паметника на свободата, каза: „Свобода! Свобода! В твоето име станаха много престъпления!“ И ние казваме: в името на новото време стават много големи безобразия, много големи престъпления. Новото ли време, питам аз, изисква днес да унижиме автономията на някои учреждения и автономията на Университета? Г-да! За ония, които поддържат тоталитарната държава в нейната цялост, това унищожение е логично. Водачът днес не прави големи реформи само въстопанското и въ държавното устройство. Той ги прави въ наука, прави ги въ изкуството, даже въ религията. Да, г-а. Водачът днес има своите концепции. Г-да! Толкова пъти говорим: нямаме въ България водач. Въ България нямате водач с концепции тоталитарни, какъвто има въ някои държави, където не по една случайност се създаде водачът. Вие имате у нас един министър-председател с Министерски съвет, имате и един Парламент, въ който всичките въпроси ще ги решаваме с оглед на нашите условия. Вие всички говорите: не трябва да вземаме от чужбина нищо, трябва съобразно нашите условия на живот да решаваме! Дайте да прегледаме тия наши условия на живот, за да видим защо действително въ днешните дни тия условия изискват непременно да се прокара тая голяма реформа.

Въ предложението е казано: научната и преподавателска дейност на академическия персонал въ Университета не подлежи на контрол от върховната изпълнителна власт. Е добре! Ако тя не подлежи на контрол, какви други причини има, за да уволнявате професорите? Всички други причини, които имате за чиновниците! Ами, г-да, всичкото е там, както споменах и по-рано, че на професора ще се гарантира службата, за да му се гарантира неговата научна и преподавателска дейност. Като го уволните, той завлича съ себе си преподавателската си и научната си дейност. Въпросът е въ туй — да гарантираме на професора службата, за да има научна и преподавателска дейност такава, каквато той разбира, каквато свободата ще му позволи да развива. Ако няма гаранция, че няма да го уволните, какво значение ще има, че ще му гарантират преподавателската дейност, когато по други причини можете да го изпждите от Университета? Каква е собствено тая редакция? Какво искате да кажете с нея, ако не само това: хем искате да уволнявате един професор, като всички други чиновници, хем от друга страна искате да го помажете отгоре и да му кажете: а бе ние ще те държим за твоята научна дейност, ео ако можем, ще те уволним по други причини, не за научната ти дейност. Нима всички чиновници, които се уволняват, се уволняват за нарушение на закона си своите действия? Аз не мога да разбера: ако имате възможност да уволните професора по всички други причини, как можете да твърдите, че с тая закон искате да гаранти-

рате неговата преподавателска и научна дейност? Това са само приказки. Излъзте и си го кажете ясно! Министър-председателят казва, че въ среща със ректора и деканите имал кураж да им каже, че съмтал тая закон за навременен и трябва да го прокара. Тогава всичко е ясно, но недейте с такива багатели да прикривате истинската си мисъл.

Това, г-да, по Университета. Той има недъзи, но ако искате да ги униожите, като униожите автономията му, да ви кажа право, няма да има вече ред въ Университета, ще създадете изкуствено всички онзи борби, които сега са утихнали. Но те са нежелателни, съмтам, и за министър-председателя, защото той беше ректор на Университета въ едни от тревожните моменти, които преживя българският Университет.

Г-да! Ще кажа няколко думи и за автономните държавни учреждения...

Председателстващ Никола Захариев: (Звъни)

Никола Мушанов:... и свършвам. Аз говорих понадълго за тях въ речта си при първото четене на този законопроект. Не мога да схвана, г-да, нуждата от тая работа. Да имате поне примъри да ни посочите! Това е собствено лоша практика — с едно законче, с една забележка да униожите един закон. Ако искате да уволните конкретно един човек, кой ще иска да пази въ тия учреждения хора, които са се провинили или са негодни, да не кажа престъпни или нехайни, кой ще бъде против? При такива аргументи, особено за хората, които държат най-големите постове въ държавните кредитни учреждения — въ Земеделската и въ Народната банка — кой ще бъде против? Сега с едно законче автономията им се премахва! Коя е причината? Аз имам случаи и по-рано да ви кажа: Народната банка досега се е покарала на висотата на положението. Имаше въ нея характер, който състоявал срещу много партизански похвати на правителствата. Днешният г-нъ министър на финансите, който постоянно е живял там, ще знае тия случаи. И въ Земеделската банка, въпреки многото партизански остраствания, каквито имаме, някои хора можаха да устоят. Аз ви спомних за г-нъ Сакарова, когато държах през моето управление въ Земеделската банка като страж, за да пази, и той действително запази това учреждение от партизански остраствания.

Искам да ви кажа и друго. Щом няма други причини, освен тая, че държавата иска да прокара една своя политика, налагана често пъти от интересите на държавата, на държавния бюджет, която може би е против основните принципи на самото банково дѣло и на банката, аз не мога да разбера,...

Председателстващ Никола Захариев: (Звъни)

Никола Мушанов:... как един министър на финансите, който беше въ банката и е пазил интересите на банката, може да не вземе поука от опита си и може да се съгласи с такъв закон, с който ще изложи това народно кредитно учреждение на опасност.

Ето защо не намирам абсолютно никаква нужда за туй измѣнение. И съ това, г-да, аз свършвам. Аз не искам да говоря за властта на министър-председателя, за която власт споменах няколко думи, когато говорих по принцип. Съ новото време недейте много да си играем. Въ всичките работи, гледам от няколко време, вървим повече така, на вѣра. По много въпроси, които разрешаваме, въсто да организираме, разстройваме. Всичките тия закони — дано да не бѣда лош пророк — разстройват, дезорганизируют, отколкото да създават здрава държава. Недейте си игра само с думите „ново време!“ Ние имаме институции въ страната които са преживяли много хора, и насъ ще преживят, които са доказали, че са полезни за народното дѣло. Недейте да ги разстройваме, защото утре ще живѣем само съ приказките за новото време, а въ сжщност с това ново време разстройваме здравитъ устой на нашата държава.

Председателстващ Никола Захариев: Има думата народният представител г-нъ Петър Савовъ.

Петър Савов: (От трибуната) Г-да народни представители! По „малкото“ наглед законче, толкова нищоно според единъ отъ преждеговорившите, трябвало да се курдиса отъ опозицията тежка артилерия, като под тежка артилерия разбирамъ господата Мушановъ, Кожухаровъ и Цанковъ, защото г-нъ професоръ Петко Стайновъ е една учебна картечница, която стреля съ халосни патрони (Смѣхъ и ржкоплѣскания)

Азъ не мога да се начудя какъ е възможно сериозно да се изказва отъ трибуната на Народното събрание мнение отъ единъ маркиранъ професоръ по конституционно право, че едно решение не може да бъде на второ четене евентуално отменено. Че може да бъде отменено едно решение на комисията, това е толкова ясно, че дори единъ отъ служителите на Народното събрание, ако по-внимателно прочете правилника, ще го разбере! (Смѣхъ и ржкопльскания)

Г-да народни представители! Тази разпаленостъ въ дискусиитѣ по законопроекта за измѣнение на закона за държавнитѣ служители, особено сега, когато става второто му четене, азъ си обяснявамъ по единъ единственъ начинъ: че се пледира за една институция, автономията на нѣкои държавни учреждения, която има известно отношение къмъ интереситѣ на тази или онази личностъ. И се пледира съ всичката сериозностъ, за да бъдемъ ние, болшинството, Парламентътъ, заблудени. Тази автономия не се разглежда исторически, за да ни се каже, доколко тя е днесъ необходима, а се изолира отъ условията, при които тя е създадена, и се тенденциозно елиминиратъ днешнитѣ условия, които изключватъ тази автономия.

Въ 1923 г., когато се създаде автономията на държавнитѣ кредитни и стопански учреждения, тази автономия имаше своя *raison d'être*. Тя бѣше осмислена главно съ това, че партийнитѣ капища, които играеха голѣма роля въ нашия стопански и държавенъ животъ, трѣбваше да бъдатъ отстранени отъ непосредствено вмѣшателство въ тия стопански и кредитни институти. Днесъ, обаче, когато тази опасностъ — партийнитѣ капища — е отстранена, автономията, уважаеми г-да народни представители — нека бъде това чуто отъ всички обществени срѣди — се изроди въ истински спахийлъкъ, въ истински пашалъкъ, въ единъ агалъкъ, който не може да бъде търпѣливъ отъ днешната държава, поела голѣми отговорности за народното стопанство. Това, по моя преценка, е основниятъ мотивъ, за да се внесе това измѣнение на закона за държавнитѣ служители и да се направи това предложение отъ народния представителъ г-нъ Цвѣтко Петковъ.

Г-да народни представители! Недейте смѣта нито за единъ моментъ за сериозенъ аргумента, който се изтъкна, че Парламентътъ билъ застрашенъ. И кой надава този викъ, че Парламентътъ е застрашенъ? Г-нъ професоръ Петко Стайновъ. Какъ може да ме убеди въ това г-нъ Петко Стайновъ, когато неговата партийна и политическа дейностъ около политическата формация „Звено“, която бѣ антипарламентарна, сѣ известни? И той ще се явява пазителъ на Парламента! Азъ не уважавамъ такава защита, азъ я отхвърлямъ. Азъ претендирамъ да бъда по-голямъ парламентаристъ, защото съмъ далъ доказателства за пазене прерогативитѣ на Парламента. Тия последнитѣ съ нищо не сѣ застрашени. Г-да! Нека да се разбере единъ пътъ завинаги, че съ измѣнението на закона за държавнитѣ служители и по-специално съ предложението на колегата Петковъ, парламентарниятъ контролъ съ нищо не е застрашенъ. Аргументътъ на г-нъ Никола Мушановъ, че живѣемъ въ едно време, когато стопанскитѣ проблеми сѣ поставени на преденъ планъ и не търпятъ никакво стлагане, а трѣбва немедленно, бързо да се разрешаватъ — една мисль свършено права — иде да оправдае това предложение на г-нъ Петковъ по чл. 15г, за да може изпълнителната власть винаги да има подъ обсега на своя непосредственъ контролъ ръководствата на държавнитѣ стопански и кредитни учреждения. Защото, г-да народни представители, представете си за единъ моментъ, че едно голѣмо държавно стопанско учреждение — Българската земеделска и кооперативна банка, Българската народна банка, мини „Перникъ“, или нѣкое друго учреждение — изпадне въ една колизия съ изпълнителната власть по пътя на една, позволявамъ си да кажа, типична за нашитѣ условия предразположеностъ къмъ самозабрава. Ще трѣбва Парламентътъ да се постави въ ролята на арбитъръ, и да се изредятъ тукъ г-нъ Мушановъ, г-нъ Цанковъ и г-нъ Кожухаровъ съ своето красноречие и съ своята, може би, обективностъ и да отнематъ цѣли заседания на Народното събрание, за да разискватъ по този въпросъ. Нима, г-да народни представители, не може съ едно решение на Министерския съветъ, както се прокарва съ законопроекта, да се уреди въпросътъ, и следъ това ние да запитаемъ въ формата, която ни дава правилникътъ, защо е станало това? Съ какво се уврежда, г-да народни представители, свободната проява на талантитѣ на г-да ръководителитѣ на държавнитѣ стопански учреждения? Това желаяхъ азъ да чуя отъ г-да критикаритѣ на законопроекта. Но тѣ, които смѣтатъ законопроекта за много малъкъ, не направиха критика въ тая насока.

Г-да народни представители! Ами ние, следъ като проявихме една парламентарна дейностъ, насочена къмъ по-засиленъ контролъ на държавата въ всички сектори на стопанския животъ; следъ като приехме да проверимъ кой ръководи земеделскитѣ кооперации и другитѣ кооперативни учреждения; следъ като надникваме непосредствено въ много и много отрасли на нашия стопански животъ, нѣма ли да изпаднаемъ въ противоречие, ако днесъ кажемъ: нѣма да надникнемъ въ Българската земеделска и кооперативна банка, въ Българската народна банка и въ мини „Перникъ“, оттегляме се отъ тая линия на поведение, която следвахме досега, като парламентарни дейци. Ние ще бъдемъ нелогични на себе си.

Азъ смѣтамъ, г-да народни представители, че и по автономията на Университета най-малко може да се оплаква г-нъ професоръ Цанковъ. Нима, г-да народни представители, не е подчертанъ престижътъ на Университета въ това предложение съ факта, че се изключва научната дейностъ на г-да професоритѣ отъ контрола на изпълнителната власть, а другата тѣхна дейностъ се поставя подъ контрола? Особено трѣбва да подчертая, че се възприема това предложение отъ единъ Министерски съветъ, въ който има двама почетни професори, които утре, бидейки вънъ отъ Министерския съветъ ще попадатъ подъ същата тая контрола. Това имъ прави честъ, това подчертава престижа на предложението. И азъ не се съмнявамъ нито за единъ моментъ, г-да народни представители, че тѣ, когато се съгласяватъ съ предложението на г-нъ Цвѣтко Петковъ, правятъ това съ съзнанието, че може утре този законопроектъ евентуално да засегне и тѣхъ, тѣхната дейностъ въ Университета.

Г-да народни представители! Авторитетътъ и престижътъ на Парламента, както и неговитѣ прерогативи, абсолютно съ нищо не сѣ засегнати отъ законопроекта. Когато ние ще гласуваме за тия ограничения, които сѣ въ унисонъ съ досегашнитѣ ограничения и съ тенденцията да се засили контролата на изпълнителната власть върху цѣлокупния стопански и държавенъ животъ въ страната, нѣма да гласуватъ за тѣхъ столоветѣ въ този Парламентъ. Азъ протестирамъ срещу това, което се каза отъ г-нъ Кожухаровъ, че тукъ има столове, които могатъ да гласуватъ или да не гласуватъ. Столоветѣ гласуваха въ партийно време, г-нъ Кожухаровъ, но днесъ столоветѣ не гласуватъ. (Ржкопльскания) Когато една комисия е взела известно становище. Парламентътъ може да не се съгласи съ него. Това въ ваше време, въ партийно време, не можеше да стане. Но ако ние се върнемъ малко по-назадъ и напегнемъ въображението си да си представимъ какъ би постъпилъ като министъръ на вътрешнитѣ работи, на примѣръ, г-нъ Тодоръ Кожухаровъ, при управлението на движението на г-нъ професоръ Цанковъ, азъ съмъ убеденъ, че при оная идеология и при онаи лозунги, които се издигаха отъ него до 18 май, много повече щѣше да бъде засилена контролата на изпълнителната власть. Това е мое предположение. Тогава защо правите тая критика, защо надигате този вой противъ това мнѣнишко законче, за което нашиятъ уважаемъ професоръ-учебна картеница, г-нъ Стайновъ, каза, че било дребна работа? Ще трѣбва да се съгласите съ мене, че тая критика е отъ лукаваго, че тая критика е субективна. Азъ не чухъ нито единъ аргументъ, който да бъде до известна степенъ обективенъ.

Г-да народни представители! Ние живѣемъ въ едно време, когато нуждитѣ се явяватъ съ голѣма бързина и сѣ неотложни; ние живѣемъ въ едно време, когато изпълнителната власть трѣбва да бъде въ положение да се справя съ всички прояви и съ всички недѣзи. Изказа се опасението: где е гаранцията, че утре, при другъ съставъ на Министерския съветъ, нѣма да се проявятъ известни произволи? Азъ и въ това отношение съмъ напълно спокоенъ, защото линията, която характеризира днешния режимъ, е да се управлява страната отъ хора, които се ползватъ съ довѣрието на Върховния вожждъ на страната. Днешниятъ режимъ е единъ режимъ, който подчертава своята самостоятелностъ, който не се влияе отъ партийнитѣ капища, и утре, макаръ да е въ другъ съставъ, той пакъ ще стои на същата тая линия.

Азъ съмъ увѣренъ, че съ тия прерогативи, които даваме на изпълнителната власть съ това измѣнение на закона за държавнитѣ служители, ние утвърждаваме тази линия, която е едно отражение на повика въ манифеста на Царя отъ 21 априлъ 1935 г.: „Връщане назадъ нѣма!“ Следователно, нѣма никаква опасностъ, че изпълнителната власть може да избие въ произволи. Ние съ пълно съзнание ще гласуваме предложението на г-нъ Петковъ, защото то е само едно модифициране на първоначалния законопроектъ. По този начинъ ние съ пълно съзнание ще

отстояваме една линия, която е характерна за днешния режим, режим на самостоятелен и независим Парламент и режим на власт, която е винаги готова да бъде под контрола на тоя Парламент! (Ръкоплъскания)

Председателстващ Никола Захариев: Има думата народният представител г-нъ Спасъ Ганевъ.

Спасъ Ганевъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Вземам думата по сложения на разискване въпросъ и специално по взетото становище отъ комисията и направеното предложение отъ нашия другаръ г-нъ Цвѣтко Петковъ.

Фактътъ, че разискванията въ комисията продължиха отъ 10 и половина часътъ до 15 и половина часътъ; фактътъ, че разискванията и тукъ сж твърде широки и фактътъ, най-после, че и при първото четене на законопроекта разискванията бѣха доста обширни, показватъ, че сложениятъ на разглеждане въпросъ е отъ голѣма важностъ. Азъ бихъ се изказалъ малко по-обширно и бихъ засегналъ по-конкретно въпроситъ, които повдига това измѣнение на закона за държавнитѣ служители, ако не ме стѣсняваха времената, въ които сега живѣемъ, и че е твърде малко удобно да се отива въ обширни разисквания, макаръ и по единъ важенъ въпросъ. Бихъ се конкретизиралъ по много отъ мнитѣ мисли, които ще изкажа, и бихъ далъ доста много примѣри, за да подкрепя своитѣ твърдения, но решително се отказвамъ отъ това, само защото чувствувамъ, че времената, които преживяваме, не сж за даване толкова свобода на нашитѣ мисли и разсуждения.

Г-да народни представители! Азъ се изказахъ и при първото четене на законопроекта, и сега казвамъ: не се касае да дадемъ право на правителството въ днешния му съставъ, а да създадемъ единъ законъ за изпълнение презъ дълги и дълги години. Дотогава, докато бъде отмененъ. Не е чудно, че не всѣкога съставътъ на правителството е такъвъ, че да гарантира едно високо и издигнато отношение къмъ автономнитѣ държавни институти и да гарантира едно правилно становище по отношение на хората, които стоятъ начело на тия институти. И тѣмо тамъ азъ съзирамъ това желание въ миналото, съ постановления за съответнитѣ закони да се установи, че трѣбва да се иска мандатъ отъ Народното събрание за смѣняване управата на автономнитѣ институти съ огледъ на положението въ момента, съ огледъ на постѣпкитѣ на тия, които стоятъ начело на тия институти, съ огледъ на лицата, които ще ги замѣстятъ, и много много още съображения. Тогава съ много леко сърдце ще влигна не едната а и двѣтъ рѣше, ако трѣбва, за да се даде този мандатъ. Но когато предъ насъ стои неизвестно бъдеще, когато никой не може да ни каже кой ще застане на ония мѣста (Сочи министерската маса), не е така лесно да се дадатъ широки пълномощия и широки права, а още повече да се дадатъ изключителни права. Твърдението на нѣкои тукъ, че имз несмѣняеми и закрепостени чиновници въ автономнитѣ институти, не отговаря на истината. Истината е: че никой не е несмѣняемъ, включително и ние, включително и господата, които стоятъ на министерскитѣ мѣста, и всички чиновници, каквито и да сж тѣ, каквито и постои да заематъ, но различна е само процедурата, по която става смѣната на нѣкои чиновници. И когато днесъ се обявяватъ тукъ нѣкои противъ автономията на нѣкои институти трѣбва да кажа, че сега не разрешаваме въпроса за автономността на тия институти. Съ разрешението да може да се уволняватъ безъ всѣкаква мотивировка и безъ всѣкаква контрола отъ Народното събрание, съществуваща досега по нѣкои закони, лицата, които стоятъ начело на тия институти, тѣхната автономностъ си остава и за въ бъдеще, защото законитѣ, които ги уреждатъ, си оставатъ. Ние, Народното събрание, само отказваме по-нататѣкъ да се интересуваме кога ще бъдатъ смѣнени тѣзи хора и защо ще бъдатъ смѣнени. И затуй ние не развързваме рѣшетъ на правителството да ги смѣнява, защото тѣ сж развързани — това го казахъ и при първото четене на законопроекта — а съкратяваме процедурата, махаме нашата контрола при тѣхното смѣняване, която при днешнитѣ времена, особено когато обществената контрола се свежда до нула, защото времената налагатъ това, е останала единствената контрола. И азъ мисля, че стѣпката, която се прави, нищо нѣма да допринесе, а само ще всѣе смутъ и недоумение въ тия институти. Защо досега ръководителитѣ на тѣзи институти бѣха гарантирани, да не може по най-лесната процедура, съ една заповѣдь, да бъдатъ уволнени? Азъ виждамъ въ това желанието да може да се гарантира на ръководителитѣ на тия институти, чиято политика не може да бъде

смѣнена съ смѣната на отдѣлни министри, известна свобода да изказватъ своитѣ мнения. Но ако се докаже, че тия институти отиватъ въ разрѣзъ съ провежданата отъ държавата политика, никой не би се стѣснѣлъ тукъ да вдигне рѣката си за тѣхната промѣна. Обаче ако трѣбва да стане тѣхната промѣна, затуй защото сж дали това или онова мнение преди отговорнитѣ фактори да сж взели становище, азъ смѣтамъ, че всѣки трѣбва да бъде противъ. Дългъ е на всѣки, който стои начело на такива голѣми институти, да има свое мнение, но дългъ е на сѣщия държавенъ служителъ да изпълнява разпоредбитѣ, когато престане вече да се разисква по даденъ въпросъ и отговорнитѣ лица взематъ становище по него. И ако следъ това той почне да туря прѣчки въ колелетата на държавната машина, трѣбва да се смѣни. Такива случаи ние не познаваме, нито се изнасятъ. При такива случаи никой не би отказвалъ да даде свобода на г-да министритѣ да се освободятъ отъ такива хора. Но азъ се страхувамъ, че при нашия общественъ животъ и при ширенето на клокотата и у насъ много лесно известни хора могатъ да станатъ жертва, безъ да има причини за това. Другъ е въпросътъ, когато ще се поиска одобрение или разрешение за смѣната имъ отъ единъ институтъ, каквото представлява Народното събрание. Тогава трѣбва добре да се мотивира искането, за да се разчита на успѣхъ.

Но ще кажете: министритѣ нѣма да се поддаватъ на влияния. И азъ съмъ билъ министъръ, а и тукъ чувствувамъ, че влиянията не сж изключени. Има малки и голѣми хора. Не е за малкитѣ препрѣченъ пътътъ къмъ министерскитѣ мѣста, нито пъкъ е патентованъ за тия, които смѣтатъ, че сж много издигнати. Ами че ако на насъ се заявяваше отъ тази трибуна: „Ако азъ стоя тамъ на оная маса, ще изхвърлямъ министри презъ прозореца“; ако такова едно схващане имаше въ единъ депутатъ, питамъ се, когато той бъде министъръ, ще напусне ли това си схващане? Нѣма ли подъ сѣщитѣ тия чувства да действа въ различни времена? Имамъ ли основание да се съмнявамъ, че нѣма да стане това? Не. И затова голѣмитѣ права се даватъ съ огледъ на лицата. Тѣ се даватъ кратковременно, за единъ случай, за отдѣлни случаи.

Ние не бива да търсимъ срѣдства, съ които да заставаме нашитѣ подчинени да даватъ мнения, каквито сж намъ удобни. Азъ не противореча на себе си и въ този моментъ, когато говоря, и съмъ длъженъ да се поясня. Това азъ поддържахъ и тогава, когато бѣхъ министъръ. Азъ искахъ отъ началницитѣ и отъ ония, които сж мои помощници, да иматъ мнение, даже и да е противно на моето схващане. Но азъ смѣтамъ, че имамъ и трѣбва да имамъ куража, когато управлявамъ страната, да заповѣдвамъ тѣмо обратното на онова, което тѣ докладватъ, щомъ като намирамъ, че то ще бъде полезно за страната, и да отстоявамъ то да бъде изпълнено. а оня, който ще се опъне срещу моята воля като управникъ на тая страна, ще си намѣри мѣстото, което му се следва.

И въ туй отношение азъ мисля, че не ще направимъ голѣма крачка напредъ, но ще направимъ крачка назадъ, ако се съгласимъ съ предлагания текстъ. И азъ бихъ помолилъ г-нъ Цвѣтко Петковъ, вносителъ на предложението да не настоява за неговото приемане, безъ да знае още официално какво ще бъде становището на Министерския съветъ по отношение на неговото предложение.

Цвѣтко Петковъ: Ако вие бѣхте министъръ, каквото бѣхте въ миналитѣ кабинети, и вие щѣхте да настоявате да бъдатъ широки и голѣми правата на Министерския съветъ, и то много повече отъ тия, които му се даватъ съ този законопроектъ.

Спасъ Ганевъ: Азъ, ако щѣхъ да настоявамъ, щѣхъ да настоявамъ назремето да измѣнимъ закона, а не на основание чл. 47 отъ конституцията да уволняваме директоръ на банка. Азъ не желая да споря съ Васъ.

Цвѣтко Петковъ: На тая опасностъ, която съществува въ България, трѣбва да се тури край.

Спасъ Ганевъ: Недейте ми отнема времето. Азъ не настоявамъ да се даватъ права, за да се уволнява немотивирано. И всички уволнения, които азъ съмъ вършилъ, г-нъ Цвѣтко Петковъ, азъ съмъ ималъ куража да ги мотивирамъ защо ги върша. Вложете въ предложението си, че ще се мотивиратъ уволненията, че ще ставатъ тѣ мотивирано, и азъ ще гласувамъ Вашето предложение.

Цвѣтко Петковъ: Азъ съмъ обвинявалъ министритѣ на вътрешнитѣ работи, че не сж вършили уволнения, защото

съ невършенето на уволнения сж нанесени пакости на българската държава. Това го казахъ и въ комисията при разглеждането на закона за надзора върху дружествата.

Спасъ Ганевъ: Г-нъ министърътъ на вътрешнитъ работи нѣма защо да го обвиняваме, защото той има всичкитъ права да уволнява служителитъ си. И сега Вие не му давате никакви нови права. Той ги има и днесъ.

Азъ мисля, че бѣхъ ясенъ, когато при първото четене на законопроекта заявихъ, че нѣма министерство, въ което министърътъ да нѣма право да уволнява своитъ чиновници, като почнете отъ Вътрешното министерство и свършите до последното министерство — Министерството на желѣзницитъ. Изключение правятъ — това и тогава го заявихъ — Министерството на народната просвѣта, по силата на закона за народната просвѣта, за който казахъ, че трѣбва да се измѣни, и нѣколко автономни институти, служителитъ на които министритъ иматъ право пакъ да ги уволняватъ съ малко по-друга процедура. Вие си останете на Вашето мнение, азъ не си измѣнямъ мнението, азъ си оставамъ на своето мнение и мисля, че съ това не защитавамъ личности, както се изразява този или онзи, защото мисля, че увѣрението, които се дадоха отъ Министерския съветъ въ комисията, че тѣ нѣматъ предвидъ никакви личности, отговарятъ на действителността. Азъ защитавамъ единъ принципъ, установенъ у насъ, и една процедура, установена отъ насъ, отъ която ползата виждамъ, че ще бѣде по-голяма, отколкото ако се махне. (Рѣкоплѣскания)

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Има думата народниятъ представителъ г-нъ д-ръ Иванъ Бешковъ.

Д-ръ Иванъ Бешковъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Предложението на нашия колега, народниятъ представителъ Цвѣтко Петковъ, повдигна тукъ много интересни прения. Нѣкои отъ колегитъ народни представители се спрѣха на формалната страна на въпроса. Азъ нѣма да се спирамъ на тази страна на въпроса, защото за мене е важна неговата същина. Азъ и въ финансовата комисия, като нейнъ членъ, поддържахъ сжщото становище, което ще поддържамъ и сега и което становище се покрива съ предложението на народния представителъ Цвѣтко Петковъ. Съ това предложение се солидаризира и министъръ-председателътъ, който ще рече цѣлнитъ кабинетъ.

Г-да народни представители! Отъ тая трибуна говориха много колеги народни представители. Нѣкои отъ тѣхъ се изказаха за предложението, нѣкои се изказаха противъ. На нѣкои действително се вижда странно, че ние можемъ тукъ съ единъ единственъ членъ, безъ да измѣняме специалнитъ закони за отдѣлнитъ автономни институти да нащърбимъ — азъ нѣма да кажа да отнемемъ, защото не се отнема, а само се нащърбява до известна степенъ — автономията на тия институти. Тѣ не могатъ да се помирятъ съ това. Азъ пъкъ мисля, че ние отдавна сме трѣгнали по тоя пътъ и че днешната държава — да не казвамъ новата, защото нѣкои ги шокира, понеже не могатъ още да се очертаятъ контуритъ на това понятие „нова държава“ — съвременната държава отдавна е навлязла вече въ правоотношенията на частнитъ лица, нейни граждани, и регулира тия отношения, стопански, културни, обществени, за да нѣма мѣсто за чудене, за смутъ и за страхъ отъ това, че днеска се предлага нащърбяването до известна степенъ автономията на автономнитъ институти.

Има една генерална линия на днешната държава и тя не се наблюдава само у насъ. Тя се наблюдава отъ всички държави тоталитарни, демократични и каквито щете. Това е засилване прерогативитъ на централната властъ, засилване функциитъ на управлението на държавата.

Ние днесъ имаме у насъ автономни институти. За тия автономни институти се чува доста некрасиви работи и въ комисията по Финансовото министерство, и въ заседанието на болшинството, и се чува отъ авторитетни лица — отъ министъръ-председателя, отъ г-на министра на търговията, отъ тоя на земедѣлнето и отъ нѣкои други министри. Ако е въпросъ да се изнесатъ конкретни данни, и азъ бихъ могълъ да дамъ нѣкои, отъ които да се види, че тая автономия на известни наши институти е дала възможностъ на ръководителитъ на тия автономни учреждения да се самозабравятъ малко, да се разглеждатъ и често пъти съ своитъ действия да саботиратъ държавата и нейната политика.

Нима, г-да, нѣма вина и ръководството на мини „Перникъ“, заедто ние имаме една страхотна въглищна криза тази зима, за която вина никой не обвиняваше управлението на мини „Перникъ“, а всички насочваха

стрели срещу правителството? Нима днесъ нѣмаме единъ държавенъ банковъ институтъ, въ който цари хаосъ, въ който нѣма дисциплина, въ който нѣма управление бихъ казалъ? И нима това не се дължи на тая защитна стена, наречена автономия, задъ която нѣкои се криятъ? Нима за Държавния университетъ не съществува абсолютна автономия, каквато не съществува за никой университетъ въ свѣта, по думитъ на самия министъръ-председател, който изхожда отъ университетската сръда? И нима тамъ, благодарение на тая защитна стена, абсолютната автономия, не се стига понѣкога до самозабрава, до безотговорностъ и не се спекулира дори съ самата наука? Не може днесъ, въ днешната динамична държава да се търпятъ архаични остатѣци отъ сръдновѣковieto. Само въ Германия имаме една по-чувствителна автономия на университетитъ. Но въ Франция тя не е съществувала. Въ Франция разпореждатъ въ университетитъ областнитъ училищни инспектори. Дори тамъ дипломитъ на студентитъ се подписватъ отъ министра на народната просвѣта, което явно говори за голѣмата и пълна подчиненостъ на университетитъ къмъ министра на просвѣтата. А днесъ у насъ министърътъ на просвѣтата, който и да бѣде той, е безсиленъ да надикне въ Университета, въ висшето учебно заведение, кѣдето се завършва курсътъ на образованието, кѣдето се формиратъ гражданитъ на нашата страна.

Днесъ държавата трѣбва да бѣде динамична, трѣбва да бѣде силна. Управлението на държавата трѣбва да бѣде съ развързани рѣце. Въ своитъ предѣли, обаче, нашата държава има нѣколко крепости. Командантитъ на тия крепости стоятъ задъ дебелитъ стени на крепоститъ и при тая сигурностъ, която иматъ, понѣкога насочватъ орѣдята си срещу самата държава. Държавата трѣбва да атакува, да разруши тия крепости, да премахне саботѣритъ, за да може да разгъне нашироко своята народополезна всестранна дейностъ. Ще гласувамъ за направеното предложение. (Рѣкоплѣскания)

Марко Сакарски: Г-не председателю! Моля да ми дадете думата, за да направя едно предложение.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Имате думата.

Марко Сакарски: Г-да народни представители! Смѣтамъ, че въпросътъ, за който се разисква почти въ цѣлото днешно заседание и загубихме цѣлия си день, бѣ достатъчно разясненъ още въ комисията. Народното събрание нито назначава, нито уволнява чиновницитъ. Тази работа принадлежи на изпълнителната властъ. Независимо отъ това, смѣтамъ, че въпросътъ се изиски достатъчно и отъ тѣзи, които говориха досега, защото едни говориха за, а други говориха противъ. Ето защо азъ моля да се прекратятъ дебатитъ и да се мине къмъ гласуването на законопроекта.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Съгласно чл. 21 отъ правилника за вътрешния редъ, ще поставя на гласуване предложението на народния представителъ г-нъ Сакарски.

Който г-да народни представители приематъ предложението да бѣдатъ прекратени дебатитъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Стамо Колчевъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Докладчикътъ има и задължението да обясни приетото въ комисията, толкува повече, че председателътъ на комисията, за когото достатъчно се споменава тукъ, нѣма възможностъ да стори това.

Комисията, следъ достатъчни разисквания за и противъ, както отъ тукъ ги чухте, дойде до едно решение, което получи одобрението и на участващитъ г-да министри въ комисията. Комисията счете, че не се спъваше управлението съ текстоветъ, които бѣха възприети и съ които се зачитаха, отъ една страна, прерогативитъ на Камарата, а, отъ друга страна, се изключваха професоритъ, поради условията и момента, въ който живѣемъ, за да не се отварятъ рани въ този моментъ. Комисията изпълни своя дългъ, като взема решението, което ви докладвахъ. Вашъ е редътъ сега да вземете решение, каквото намѣрите за добре.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Ще пристѣпимъ къмъ гласуване. Има предложение отъ народния представителъ г-нъ Цвѣтко Петковъ, което ще поставя на гласуване. Това предложение гласи: (Чете)

„Чл. 15 г. Служителитъ при всички ведомства, въ това число и тия при автономнитъ — държавни или държавнитъ съ отдѣленъ бюджетъ учреждения, за уволнението на

който по специалните закони се предвижда особен ред, могат да бъдат уволнени и по решение на Министерския съвет.

Чл. 92 въ случая няма приложение, съ изключение на служителите въ Царския двор, на съдиите и на офицерите и подофицерите.

Научната и преподавателска дейност на академическия персонал въ Университета не подлежи на контрола от върховната изпълнителна власт и не може да бъде повод за уволнение от Министерския съвет.

Съ това предложение съ съгласни г-нъ министър-председателят и г-нъ министърът на финансите.

Който от г-да народните представители приемат предложението на народния представител г-нъ Цвѣтко Петков, както го прочетохъ, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Който г-да народни представители приемат § 4, както се докладва от г-на докладчика, съ току-що приетото предложение относно чл. 15г, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Минаваме къмъ точка втора от днешния редъ:

Първо четене на законопроекта за изменение на закона за пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ.

Който от г-да народните представители съ съгласни да се прочете само законопроекта, безъ мотивите му, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема. Моля г-на докладчика да прочете законопроекта.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за изменение на закона за пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ.

§ 1. Чл. 271 бисъ, буква „в“, се изменя така: „За допълнителенъ телефоненъ постъ въ зданието на правия постъ или въ друго здание на сѣщия дворъ, въ всички станции съ броеители се установява абонаментна такса 200 л., независимо отъ кого се ползува“.

§ 2. Чл. 273, алинея първа, се отменя.

(Ето мотивите къмъ законопроекта:

МОТИВИ

къмъ законопроекта за изменение на закона за пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ.

Г-да народни представители! Вследствие изпълване капацитета на нѣкои градски телефонни централи и невъзможността да получатъ своевременно разширение или да бъдатъ замѣнени съ такива отъ по-големъ капацитетъ, много предприятия и частни лица не могатъ да се слобиятъ съ телефонни постове, а липсата на такива спъва тѣхната стопанска и професионална дейностъ.

Тази нужда отъ телефонни постове може да се облекчи значително, като се създадатъ условия за ползуване на една телефонна верига отъ повече лица и предприятия въ едно или нѣколко здания на сѣщия дворъ.

Това може да се постигне, като се измени чл. 271 бисъ отъ закона за пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ, отдѣл II, абонаменти, буква „в“, въ смисълъ, че таксата за допълнителни телефонни постове е една и сѣща, независимо отъ кого се ползуватъ.

Въ резултатъ ще се задоволятъ много отъ исканията на телефонни постове и ще се увеличатъ приходите на държавното сѣкровище.

Съ въвеждане на колективния абонаментъ, текстътъ на чл. 273, алинея първа, отъ закона за пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ не може да остане въ сила, защото съ него се забранява тактъ абонаментъ. Ето защо този членъ, алинея първа, трѣбва да се отмени.

Моля, г-да народни представители, да разгледате и гласувате тукъ приложения законопроекта за изменение на закона за пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ.

Гр. София, мартъ 1941 г.

Министъръ на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ:
Д-ръ Ив. Горановъ)

Председателстващъ Никола Захариевъ: Който приема на първо четене законопроекта за изменение на закона за пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Дени Костовъ: Записанъ съмъ да говоря по този законопроектъ.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Азъ обявихъ мнозинство, Събранието приема.

Д-ръ Никола Минковъ: Но той е записанъ.

Дени Костовъ: Азъ бѣхъ записанъ.

Министъръ д-ръ Иванъ Горановъ: Предлагамъ да се гласува по спешностъ законопроекта и на второ четене.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Г-нъ министърътъ на желѣзницитѣ предлага да се приеме законопроекта по спешностъ на второ четене.

Който приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да докладва законопроекта на второ четене.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за изменение на закона за пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ.

§ 1. Чл. 271 бисъ, буква „в“, се изменя така: „За допълнителенъ телефоненъ постъ въ зданието на правия постъ или въ друго здание на сѣщия дворъ, въ всички станции съ броеители се установява абонаментна такса 200 л., независимо отъ кого се ползува“.

Председателстващъ Никола Захариевъ: По заглавието и § 1 има думата народниятъ представител г-нъ Дени Костовъ.

Дени Костовъ: (Отъ трибуната) Г-да народни представители! Законопроектътъ за изменение на закона за пошитѣ, телеграфитѣ и телефонитѣ, тъй както е предложенъ отъ нашия министъръ на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ, има за единствена задача да създаде едно облекчение при голѣмата телефонна криза, която сѣществува най-вече въ София и която се чувствава сѣщо така и въ по-големите провинциални центрове на нашата държава. Нѣма никакво съмнение, че предлаганиятъ отъ нашия уважаемъ министъръ на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ законопроектъ допринася извънредно много за постигане на целитѣ, които сѣ вложени въ сѣщия законопроектъ.

Но, г-да народни представители, азъ се ползувамъ отъ случая да повдигна единъ въпросъ, който и по-рано си позволихъ да повдигна предъ г-на министра на желѣзницитѣ и по който въпросъ дори депозирахъ питане до него преди нѣколко дена. Става въпросъ за намаляване на телефонната криза въ страната. Азъ поискахъ отъ г-на министра на желѣзницитѣ, пошитѣ и телеграфитѣ да ми отговори, какво мисли да направи той, за да се отнематъ телефонните постове на лицата отъ еврейския произходъ.

Обажатъ се: Ей-й-й!

Дени Костовъ: Г-да народни представители! Ако вземете указателя на Софийската телефонна централа вие ще констатира, че две страници отъ него — 145 и 146 — сѣ запълнени само отъ името „Леви“. Отъ самия телефоненъ указател вие ще видите, че единъ гостиницъ, на примѣръ, да кажемъ. Мордохай, или Хаимъ, или Моше, притежава по 2-3-4-5, а има случаи и по шест телефонни поста: има телефоненъ постъ въ дома си, въ фабриката си, въ кантората си, въ бюрата си и при не знамъ кои си приятели и приятелки. Другъ сѣщо има по 4-5 телефонни постове. А ние стигнахме до положението, единъ народенъ представител, председател на Работническия съюзъ, нашиятъ колега Борисъ Поповъ, да чака за телефоненъ постъ повече отъ една година и да не го получи до днесъ.

Стефанъ Радионовъ: Азъ чакамъ отъ две години.

Дени Костовъ: Колегата Радионовъ се обажла че чака отъ две години. — Има български лѣкари, зъболѣкари, адвокати, търговци, занаятчии, инженери, които чакатъ телефонни постове въ своята собствена държава по 2-3-4-5 години и не получаватъ такива. Азъ мисля, че е несправедливо, че е унижително, че е обидно за българския гражданинъ да бъде лишенъ отъ услугитѣ на своята собствена, родна национална държава тогава, когато тѣзи услуги се даватъ широко, прѣкомѣрно и излишно на лица отъ еврейския произходъ, които и безъ това сѣ обсебили много отъ стопанския животъ на нашата държава и притежаватъ премного богатата на българската родна земя.

Но, г-да народни представители, има един друг елемент, който аз си позволявам да изтъкна тук и който мисля, че е също така мърдавей, за да помоля г-на министра на железниците и пощите да се съгласи с моето предложение, за което ще говоря след малко. Ние се намираме, както много пъти се повтаря, в едно доста тежко и сериозно време. Във нашата държава днес, за щастие на българския народ и на българската държава, се намират приятелски и съюзнически войски. Ние сме също така във навечерието на събития, които изискват голяма бдителност и които налагат на българската държава да вземе предпазителни мерки, за да не позволи на чужди агенти да вършат дѣлото на шпионажа.

Известно е, г-да народни представители, че всички евреи въ България и вън от България, че всички синове на Израил по цялото земно кълбо сж платени и безплатни шпиони на една чужда държава, към която сж обръщали и обръщат и днес своя поглед. Известно е, че всички еврейни днес се моли въ своята синагога и въ своята душа за победата на една държава, чиято победа би означавала кръст на нашата национална независимост. Телефонът, както и радиоапаратът, както и много други пособия на културната съвременна държава, сж инструменти, които широко могат да бъдат използвани и сж използвани и от българските евреи за вършене на шпионаж и на едно разрушително против на нашата държава дѣло.

От институти за самосъхранение, не само за националния престиж, не само за да се тури край на този позорен факт — един български народен представител, един български адвокат, един български запасен или действащ генерал, един български офицер, един българин по произход войник на тази държава, да бъде лишен от телефонните услуги на своята собствена държава, за да се задоволят прѣкомѣрно, излишно, излишества, излишните разкоши на този или оня еврей; не казвам само поради този елемент на престиж, на национално достоинство, но и по съображенията, които ви казах — да се отнеме от ръцете на еврейна едно оръжие, употребявано срещу нашата държава и срещу сигурността на братските и съюзнически войски и на нашата собствена родна армия въ нашата страна — аз съм направил предложение, депозирано при г-на председателя, да се допълни вносеният от г-на министра на железниците, пощите и телеграфите законопроект въ смисъл: всички телефонни постове на лицата от еврейски произход въ България се отнемат.

Обаждайте се: И радиоапаратите.

Дени Костов: Г-да народни представители! Аз не съмнявам въ родолюбията на нашия министър на железниците и въ патриотизма на българското правителство, което днес рѣкоболи сжбинитѣ на нашата страна. Ако досега можеше да има известен аргумент — че държавата нѣмала възможност да изпълни дълга си и да отнеме от еврейтѣ телефонитѣ, радиоапаратитѣ и пр. да не им позволява да вършат едно провокаторско и шпионско дѣло — аз мисля, че съ такова едно допълнение към законопроекта, който днес ни се предлага, ние ще улесним министра на железниците да изпълни своя родолюбив граждански дълг към българските граждани от български произход. (Ръкоплѣскания) Аз не съмнявам, че министърът на железниците и пощите ще възприеме това предложение, което ще му развърже ръцете да изпълни дълга си тъй, както той самичък винаги го е чувствувал, без да има може би достатъчно формални основания и възможности да се справи съ едно положение, което повече не може и не бива да бъде толерирано.

И аз се обръщам към г-н Горанов съ молба да не се противопоставя на предложението, което правя, да го възприеме, за да го възприеме заедно съ него и българското Народно събрание и, гласувайки този законопроект, да покажем, че новата българска държава се ръководи въ своята обща линия от едно священо начало, което характеризира всяка национална държава въ днешния век: българската държава да бъде преди всичко за българитѣ, а после за другитѣ, и от друга страна да не се дава, чрез инструментитѣ, създавани съ паритѣ на българския селянин, на българския работник, на българския търговец, на българския занаятчия, на българския интелегент, съ срѣдствата на българската земя, на българския бюджет, едно излишно и опасно оръжие въ ръцете на еврейтѣ, които сж били, сж и ще си останатъ вѣчнитѣ провокатори към всяка идея за нация и национална държава. (Ръкоплѣскания)

Председателстващ Никола Захариев: Има думата г-н министърът на железниците, пощите и телеграфите.

Министър д-ръ Иван Горанов: Г-да народни представители! Липсата на телефони се чувствва особено въ последнитѣ две години. По-рано въ София — касеа е главно за София — както знаете, имаше само една централа. За да се задоволи нуждата от телефони — защото тази централа не можеше прѣкомѣрно да се увеличава, тъй като тя е рѣчна и има до 8000 номера — построиха се допълнително третата, четвъртата и петата централа. Тѣзи три нови централа, които се построиха въ 1937 и 1938 г., бѣха автоматически. Тѣ сж построени съ оглед да задоволят нуждитѣ на София за нѣколко години. Обаче, както изтъкнах това и въ речта си по бюджета на пощите, поради голѣмитѣ удобства, които автоматическитѣ телефони създават за клиента, тѣзи централа се запълниха много по-скоро, отколкото се очакваше. Затуй сега се слага въпросът за създаване на една нова централа въ София. Сега се приготвят вече планове — даже сж готови — и се водят преговори за постройка на една нова, голѣма автоматична централа, която да замѣсти рѣчната — двойката — която ще бъде съ около 14-16 хиляди номера. Преговоритѣ по доставката се забавиха не по вина на Цирекцията на пощите. Сега въ този момент преговоритѣ продължават, и вървам, че наскоро ще бъдат приключени. Сжко така миналата година се произведе конкурс за построяване на голѣмо здание, въ което ще бъде помѣстена тази централа и което ще струва 30.000.000 л. Плановѣтѣ сж готови и въроятно тази година ще почне постройката.

Но докато се построи тази нова централа, ще трѣбва да се вземат мерки, защото нуждитѣ сж наистина голѣми. Въ района на втората централа почти не може да се получи телефон. Затова именно се внася настоящият законопроект. Досега по една линия можеше да се ползува само един абонат и отклонение от неговия апарат можеше да получи само сжият абонат за отѣлнитѣ си помѣщения. Така, наприклад, когато една банка има една линия, тя можеше да направи отклонение за отѣлнитѣ си, обаче не можеше да даде отклонение от този телефон на друго лице, на името на което не е записана тази линия. Отклоненията за сжия апарат досега струваха 500 л., когато постова линия струваше 1000 л. Съ настоящия законопроект се целят две работи: прѣти всичко да се допустят отклонения да се дават и на други лица, не само на абоната, и след това — да се пестятъ тия отклонения, да се направят по 200 л. По този начинъ всички голѣми здания, всички кооперативни домове въ които има главно търговски помѣщения — това е от значение, може би не толкова за жилищнитѣ помѣщения, но за магазинитѣ — могат да си уредят една вътрешна централа, за която нумераторѣт можеше да се построи въ телефонната фабрика тук. По този начинъ въ един кооперативен дом, въ който има 20-30 канторски помѣщения, вмѣсто да има 30 линии — които нѣмаме — да може съ 2-3 линии да се направи един вътрешен нумератор и от този вътрешен нумератор да се даде за всички стаи по един телефон. Това цели настоящият законопроект.

По въпроса който повдига г-н Дени Костов, мога да кажа, че по административен редъ вече се прилагат желанията на г-н Костов и сж постигнати вече доста добри резултати без да имаме законна норма, която да поелява това нѣщо. Дали да поставим тази законна норма въ закона за пощите — това е въпросът. Всички мерки срещу лицата от еврейски произход сж предвидени въ закона за защита на нацията. И аз считам, че само съ измѣненieto на този законъ ще трѣбва да постигнемъ по законодателен редъ това, което г-н Дени Костов предлага и което, както вече казах, по административен редъ се прилага въ София. Ако ли тѣзи административни мерки не дадатъ достатъчно резултати, възможно е да ви сезираме съ измѣненieto на закона за защита на нацията, което ще бъде внесено от надлежния министър. Затова ви моля да гласувате законопроекта.

Дени Костов: Тукъ му е мѣстото, г-не министре, по-неже се измѣнява законътъ за пощите, телеграфите и телефоните.

Председателстващ Никола Захариев: Поддържате ли предложението, г-н Костов?

Дени Костов: Поддържамъ го. Аз претендирамъ, че точно тукъ му е мѣстото.

Г-не министри, понеже сега измѣняваме закона за пощитѣ, ние Ви даваме възможност да го приложите въ неговия интегритетъ, въ неговата пълнота. Най-сетне, нѣма защо да се противопоставяте, г-не министри.

Азъ ще гласувамъ самичкѣ предложението, г-нъ Захариевъ, защото мисля, че изпълнявамъ единъ дългъ. Има български адвокати, журналисти и други безъ телефони.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Къмъ § 1 народниятъ представител г-нъ Дени Костовъ предлага да се прибави: „Всички телефонни постове на лица отъ еврейски произходъ въ цѣлата страна се отнематъ“. Съ това предложение г-нъ министърътъ не е съгласенъ.

Дени Костовъ: Защо не е съгласенъ?

Председателстващъ Никола Захариевъ: Поради причинитѣ, които изложи.

Министъръ д-ръ Иванъ Горановъ: Не че не съмъ съгласенъ, но считамъ, че мѣстото му не е тукъ, а въ другъ законъ.

Дени Костовъ: Г-нъ министърътъ не казва, че не е съгласенъ, но че не му е мѣстото тукъ.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ предложението на народния представител г-нъ Дени Костовъ, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието не приема.

Които приематъ заглавието и § 1, както се докладва отъ докладчика, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„§ 2 Чл. 273, алинея първа, се отмѣня“.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ § 2, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Г-да народни представители! Моля да се съгласите да се разгледа точка петнадесета:

Първо четене на законопроекта за измѣнение на сключения договоръ отъ 27 януарий 1940 г. между министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и Кралскитѣ унгарски държавни фабрики за желѣзо, стомана и машини въ Будапеша, относно доставката на релсовъ материалъ за желѣзнопѣтната линия „Шуменъ—Карнобатъ“.

Които сж съгласни, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Г-да народни представители! Моля да се съгласите да се прочете само законопроектътъ, безъ мотивитѣ къмъ него.

Които сж съгласни съ това, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да прочете законопроекта.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

ЗАКОНОПРОЕКТЪ

за измѣнение на сключения договоръ отъ 27 януарий 1940 г. между министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и Кралскитѣ унгарски държавни фабрики за желѣзо, стомана и машини въ Будапеша, относно доставката на релсовъ материалъ за желѣзнопѣтната линия „Шуменъ—Карнобатъ“.

Членъ единственъ. Къмъ чл. 12 отъ сключения на 27 януарий 1940 г. договоръ между министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и Кралскитѣ унгарски държавни фабрики за желѣзо, стомана и машини, относно доставката на 3.500 тона релси, 425 тона връзки и 460 тона подложки за нуждитѣ на строящата се желѣзнопѣтната линия „Шуменъ—Карнобатъ“ се прибавя следната нова алинея:

Постановленията на чл. 192 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията нѣматъ приложение по отношение на тая доставка.

(Ето и мотивитѣ на законопроекта:

„МОТИВИ

къмъ законопроекта за измѣнение на сключения договоръ отъ 27 януарий 1940 г. между министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и Кралскитѣ унгарски държавни фабрики за желѣзо, стомана и машини въ Будапеша, относно доставката на релсовъ материалъ за желѣзнопѣтната линия „Шуменъ—Карнобатъ“.

Г-да народни представители! Съгласно сключения на 27 януарий 1940 г. договоръ съ Кралскитѣ унгарски държавни фабрики за желѣзо, стомана и машини въ Будапеша, се възложи на сѣщитѣ по рѣда на чл. 120а отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията, доставката на 3.500 тона релси, 425 тона връзки и 460 тона подложки за нуждитѣ на новата желѣзнопѣтната линия „Шуменъ—Карнобатъ“. До крайния срокъ на доставката, който изтече на 31 декемврий 1940 г., фирмата-доставчикъ е доставила около 2.340 тона релси, 92 тона връзки и 231 тона подложки. Освенъ това, до края на м. ноемврий 1940 г. сж били окончателно изработени и приети въ заводитѣ на доставчика и останалитѣ 1.160 тона релси, 229 тона подложки и 145 тона връзки и сж останали за изработване само 188 тона връзки, които понастоящемъ сж сѣщо готови. Изпращането на горнитѣ материали за България, обаче, не е могло да стане поради липсата на разрешитие за износъ отъ страна на кралското унгарско правителство. Това разрешение за износъ е било дадено по настояване на българското правителство едва сега.

Като се има предвидъ, че фирмата-доставчикъ е изработила навреме възложенитѣ и материали; че за късното изпращане на сѣщитѣ фирмата-доставчикъ не носи никаква вина; че тоя релсовъ материалъ е крайно необходимъ за довършването на желѣзнопѣтната линия „Шуменъ—Карнобатъ“ и че въ почти всички сключени презъ изтеклата 1940 г. договори съ германскитѣ фирми, поради сѣществуващото несигурно международно положение, се вписа изрично какво постановленията на чл. 192 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията нѣматъ приложения при изпълнение на възложенитѣ имъ доставки, моля, г-да народни представители, да разгледате и приемете предложението законопроекта за измѣнение на сключения на 27 януарий 1940 г. договоръ съ Кралскитѣ унгарски държавни фабрики за желѣзо, стомана и машини въ Будапеша.

Гр. София, 20 мартъ 1941 г.

Министъръ на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството: **Инж. Д. Василевъ**)

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ на първо четене законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Министъръ Димитъръ Василевъ: Спешностъ!

Председателстващъ Никола Захариевъ: Г-нъ министърътъ на благоустройството предлага, законопроектътъ да се приеме, по спешностъ, и на второ четене.

Които приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Моля г-на докладчика да го докладва.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„ЗАКОНЪ

за измѣнение на сключения договоръ отъ 27 януарий 1940 г. между министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и Кралскитѣ унгарски държавни фабрики за желѣзо, стомана и машини въ Будапеша, относно доставката на релсовъ материалъ за желѣзнопѣтната линия „Шуменъ—Карнобатъ“.

Членъ единственъ. Къмъ чл. 12 отъ сключения на 27 януарий 1940 г. договоръ между министра на общественитѣ сгради, пѣтищата и благоустройството и Кралскитѣ унгарски държавни фабрики за желѣзо, стомана и машини, относно доставката на 3.500 тона релси, 425 тона връзки и 460 тона подложки за нуждитѣ на строящата се желѣзнопѣтната линия „Шуменъ—Карнобатъ“ се прибавя следната нова алинея:

Постановленията на чл. 192 отъ закона за бюджета, отчетността и предприятията нѣматъ приложение по отношение на тая доставка.

Председателстващъ Никола Захариевъ: Които приематъ на второ четене заглавието и членъ единственъ на законопроекта, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Г-да народни представители! Моля да се съгласите да передимъ дневния редъ и да пристъпимъ къмъ точка осемнадесета:

Одобряване решенията на проше-тарната комисия, протоколъ № № 18 и 19.

Който приематъ това предложение, моля, да вдигнатъ рѣка Мнозинство, Събранието приема.

Има думата г-нъ докладчикътъ.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„РЕШЕНИЕ

за одобряване решенията на проше-тарната комисия, взети въ заседанието ѝ на 19 мартъ 1941 г., протоколъ № 18.

Одобряватъ се означенитъ по-долу решения на проше-тарната комисия при XXV-то обикновено Народно събра-ние, II редовна сесия, взети въ заседанието ѝ на 19 мартъ 1941 г., а именно:

1. Сава Костадиновъ Арчовъ, отъ гр. София, вх. № 884/1938 г.

Опрошава му се сумата 2.858 л. данъци, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който прие-матъ пунктъ 1, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„2. Никола Тачовъ Сиджакъ, отъ гр. Плевенъ, вх. № 1763/1938 г.

Опрошава му се сумата 10.000 л. дължимъ остатъкъ по постановление № 425/1939 г. на плевенския акцизенъ на-чалникъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който прие-матъ пунктъ 2, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„3. Мина Ник. Ив. Пърлева, отъ гр. Пазарджикъ, за себе си и като законна представителка на малолѣтнитъ си деца Никола и Иванъ, вх. № 1776/1938 г.

Опрошава имъ се сумата 15.520 л., акцизъ и др. и всички лихви и глоби по тѣхъ, дължими отъ покойния Никола Ив. Пърлевъ къмъ Пазарджишкото данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който прие-матъ пунктъ 3, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„4. Александъръ Евленковъ Витановъ, отъ с. Вършецъ, Берковско, вх. № 1948/1938 г.

Опрошава му се сумата 2.158 л. слѣтъ акцизъ и др., дължима къмъ Берковското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който прие-матъ пунктъ 4, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„5. Тодоръ Ангеловъ Върговъ, отъ с. Господарево, Срѣ-депо, вх. № 1932/1938 г.

Опрошава му се сумата 3.078 л. и лихвитъ върху нея, дължима по решение № 210/1930 г. на Върховната смѣтна палата.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който прие-матъ пунктъ 5, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„6. Стефанъ Григоровъ Теневъ, отъ с. Тольно-Сахране, Казанлъшко, вх. № 2228/1938 г.

Опрошава му се сумата 51.289 л. глоба и 35.765 л. акцизъ и общински налогъ, остатъкъ отъ сумитъ, присъ-дени по постановления № № 179, 180, 181, отъ 1933 г., и № 462/1940 г.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който прие-матъ пунктъ 6, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„7. Иванъ Боневъ Стояновъ, отъ с. Главанъ, Харман-лийско, вх. № 2718/1938 г.

Опрошава му се сумата 11.304 л., заедно съ лихвитъ и глобитъ по тѣхъ, и се освобождава отъ солидарна отго-ворностъ, постановление № 5/1932 г., на свилеградския данъченъ началникъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който прие-матъ пунктъ 7, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„8. Арсо Николовъ Ангеловъ, отъ гр. София, вх. № 977/1941 г.

Опрошава му се сумата 12.015 л., остатъкъ отъ дължи-мата сума по картонъ № 1711 къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който прие-матъ пунктъ 8, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„9. Дикранъ Манукъ Керестеджиянъ, отъ гр. София, вх. № 5799/1938 г.

Опрошава му се сумата 17.530 л. данъци, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който прие-матъ пунктъ 9, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„10. Кольо Пенчевъ Колевъ, отъ с. Кошничари, Поповско, вх. № 6077/1938 г.

Опрошава му се сумата 100.000 л., глоба по присъда на Шуменския областенъ съдъ, по н. о. х. дѣло № 731/1935 г.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който прие-матъ пунктъ 10, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„11. Влада Николъ, отъ гр. София, вх. № 7895/1938 г.

Опрошава ѝ се сумата 1.700 л. данъкъ-наследство, дъл-жима по постановление № 1097/1937 г. къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който прие-матъ пунктъ 11, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„12. Станимиръ Зах. Рангеловъ, отъ с. Кьолеменъ, Пре-славско, вх. № 7991/1938 г.

Опрошава му се сумата 3.044 л. воененъ данъкъ и сумата 364 л. лихви върху него, дължими къмъ Преслав-ското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който прие-матъ пунктъ 12, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„13. Петъръ Борисовъ Георгиевъ, отъ с. Мирвене, Со-фийско, вх. № 8227/1938 г.

Опрошава му се сумата 11.334 л. воененъ данъкъ, дължимъ къмъ Софийското областно данъчно управление по картонъ № 13796.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който прие-матъ пунктъ 13, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„14. Димитъръ Николовъ Калчевъ (Калчо), отъ гр. Ве-лико-Търново, вх. № 8395/1938 г.

Опрошава му се сумата 3.939 л. акцизъ и общински налогъ на вина и материали за варене на ракия до ре-колта 1931 г., фондъ „Обществени бедствия“ и лихви за закъснение, дължими къмъ Великотърновското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Който прие-матъ пунктъ 14, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„15. Станчо Петровъ Станчевъ, отъ гр. Дургасъ, № 8404/1938 г.

Опрошава му се сумата 13.314 л. данъци, дължими към Бургаското областно данъчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 15, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„16. Петко Дойчевъ, отъ гр. Симеоновградъ, Харманлийско, вх. № 8801/1938 г.

Опрошава му се сумата 3.000 л., частъ отъ дължимитъ данъци къмъ Харманлийското данъчно управление, заедно съ лихвитъ върху цѣлата дължима сума. Остатъкътъ да заплати.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 16, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„17. Стефанъ Великовъ Щилияновъ, отъ гр. София, вх. № 9376/1938 г.

Опрошава му се сумата 7.000 л. слѣти данъци съ врѣхнинитъ и лихвитъ върху тѣхъ по картонъ № 50053 и сумата 2.940 л. по картонъ № 1083, съ лихвитъ и врѣхнинитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 17, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„18. Петъръ Георгиевъ Горановъ, отъ гр. Неврокопъ, вх. № 10031/1938 г.

Опрошава му се сумата 3.900 л. и всички лихви и глоби, остатъкъ отъ сумата, присъдена съ наказателна заповѣдъ № 1155/1938 г. на пазарджикския акцизенъ началникъ.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 18, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„19. Христо Григоровъ Камбуровъ, отъ гр. Варна, вх. № 10228/1938 г.

Опрошава му се сумата 50.000 л., глоба, дължима по присъда на Русенския апелативенъ съдъ по наказателно дѣло № 93/1935 г.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 19, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„20. Наследникитъ на Иванъ Заревъ Костурински, отъ с. Свѣтля, Радомирско, вх. № 246/1939 г.

Опрошава му се сумата 7.000 л., частъ отъ дължимитъ данъци къмъ Радомирското данъчно управление. Остатъкътъ да заплати.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 20, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„21. Тасе Коцевъ Аневъ, отъ гр. София, вх. № 905/1939 г.

Опрошава му се сумата 11.950 л. слѣти данъци, съ лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление по картонъ № 56408.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 21, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„22. Мордохай Натанъ Елезаръ, отъ гр. София, вх. № 995/1939 г.

Опрошава му се сумата 19.947 л. стари данъци, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление по картонъ № 34769.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 22, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„23. Георги Янковъ Радевъ, отъ гр. София, вх. № 1371/1939 г.

Опрошава му се сумата 1.086 л. данъци, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 23, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„24. Каракинъ Папаянъ Хъмаянъ, отъ с. Кубратъ, Кубратско, вх. № 1831/1939 г.

Опрошава му се сумата 7.500 л., частъ отъ дължимитъ данъци къмъ Русенското данъчно управление по данъчна партия № 6 на името на Каракинъ Папаянъ и Георги Пеневъ, а остатъкътъ да се събере съ разсрочки.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 24, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„25. Методи Хр. Андоновъ, отъ гр. София, вх. № 2274/1939 г.

Опрошава му се сумата 15.000 л., частъ отъ дължимитъ данъци къмъ Софийското градско данъчно управление, а остатъкътъ да заплати.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 25, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„26. Димитъръ Н. Димзовъ, отъ с. Пѣснопой, Карловско, вх. № 4490/1939 г.

Опрошава му се сумата 2.240 л. данъци, съ лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Карловското данъчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 26, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„27. Христо Андоновъ Киселички, отъ с. Горна-Козница, Дупнишко, вх. № 5635/1939 г.

Опрошава му се цѣлиятъ данъкъ-занятие на сума 17.554 л., дължимъ къмъ Дупнишкото данъчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 27, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„28. Панка Йорданова Николова, отъ гр. София, вх. № 7033/1939 г.

Опрошава ѝ се сумата 7.440 л. данъкъ върху наемъ отъ пренаемане и съответната лихва за закъснение, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление по картонъ № 84460.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 28, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„29. Мария-Луиза д-ръ Илия Д. х. Иванова, за себе си и като пълномощница на дъщеритъ си Надежда и Адриана д-ръ Илия Д. х. Иванови, отъ гр. София, вх. № 7557/1939 г.

Опрошава имъ се сумата 9.082 л., заедно съ лихвитъ, дължима по картонъ № 25854 къмъ Софийското областно данъчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 29, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„30. Димитъръ Павловъ Здравковъ, отъ гр. София, вх. № 7899/1939 г.

Опрошава му се сумата 9.926 л. данъци, заедно съ лихвитъ и глобятъ къмъ тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които приематъ пунктъ 30, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„31. Георги Игнатовъ Петровъ, отъ гр. София, вх. № 8293/1939 г.

Опрощава му се сумата 5.000 л. слѣти данѣци, заедно съ лихвитѣ и глобитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 31, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„32. Драганъ Симеоновъ Стояновъ, отъ с. Красно-село, Со-
фийско, вх. № 9381/1939 г.

Опрощава му се сумата 400 л. данѣкъ-занятие и глоба
въ размѣръ на 1.400 л., дължими къмъ Софийското об-
ластно данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 32, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„33. Тасо Митовъ Тончевъ, отъ с. Красно-село, Софий-
ско, вх. № 9382/1939 г.

Опрощава му се сумата 200 л. данѣкъ-занятие и 600 л.
глоба, дължими къмъ Софийското областно данѣчно управ-
ление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 33, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„34. Зенови Стойчевъ Игнатовъ, отъ с. Красно-село, Со-
фийско, вх. № 9383/1939 г.

Опрощава му се сумата 400 л. данѣкъ-занятие и 1.200 л.
глоба, дължими къмъ Софийското областно данѣчно управ-
ление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 34, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„35. Гаврилъ Тасевъ Младеновъ, отъ с. Красно-село, Со-
фийско, вх. № 9384/1939 г.

Опрощава му се сумата 400 л. данѣкъ-занятие и 1.087 л.
глоба, дължими къмъ Софийското областно данѣчно управ-
ление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 35, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„36. Тако Николовъ Динчевъ, отъ с. Красно-село, Со-
фийско, вх. № 9385/1939 г.

Опрощава му се сумата 200 л. данѣкъ-занятие и 534 л.
глоба, дължими къмъ Софийското областно данѣчно управ-
ление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 36, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„37. Драгомиръ Николовъ Стояновъ, отъ с. Красно-
село, Софийско, вх. № 9386/1939 г.

Опрощава му се сумата 200 л. данѣкъ-занятие и 534 л.
глоба, дължими къмъ Софийското областно данѣчно управ-
ление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 37, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„38. Вълко Стояновъ Вълковъ, отъ с. Красно-село, Со-
фийско, вх. № 9387/1939 г.

Опрощава му се сумата 200 л. данѣкъ-занятие и 534 л.
глоба, дължими къмъ Софийското областно данѣчно управ-
ление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 38, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„39. Никола Момчиловъ Ангеловъ, отъ с. Красно-село,
Софийско, вх. № 9388/1939 г.

Опрощава му се сумата 200 л. данѣкъ-занятие и 534 л.
глоба, дължими къмъ Софийското областно данѣчно
управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 39, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„40. Стойчо Стаменковъ Момчиловъ, отъ с. Красно-
село, Софийско, вх. № 9389/1939 г.

Опрощава му се сумата 400 л. данѣкъ-занятие и 1.064 л.
глоба, дължими къмъ Софийското областно данѣчно уп-
равление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 40, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„41. Андрей Пенковъ, отъ с. Павликени, Търновско, вх.
№ 9585/1939 г.

Опрощава му се сумата 10.500 л., глоби, дължими по
постановления № № 246 247, 175/1938 г. и № 259/1939 г.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 41, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„42. Стойчо Тодоровъ, отъ с. Сопица, Брѣзничко, вх.
№ 11328/1939 г.

Опрощава му се сумата 7.600 л. данѣци, заедно съ
лихвитѣ и глобитѣ, дължими къмъ Брѣзничкото данѣчно
управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 42, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„43. Никола Русевъ Радевъ, отъ гр. София, вх. № 11305
отъ 1939 г.

Опрощава му се сумата 48.932 л. и лихвитѣ и разно-
ситѣ отъ закѣснѣли данѣци и др. дължими къмъ Со-
фийското градско данѣчно управление, по списъкъ № 16
къмъ VIII постояненъ държавенъ бюроикъ, и сумата 3948 л.
къмъ Бургаското данѣчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 43, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„44. Голѣмошпачевското селско общинско управление,
Сливенска околия, вх. № 618/1940 г.

Опрощава му се сумата 130.000 л. данѣци, заедно съ
лихвитѣ и глобитѣ, дължими къмъ Сливенското данѣчно
управление по партида № 340.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 44, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„45. Иванъ Николовъ Влаховъ, отъ с. Гложене, Тете-
венско, вх. № 641/1940 г.

Опрощава му се сумата 26.519 л. по постановление
№ 2237/1929 г. на Ломската митница, заедно съ лихвитѣ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 45, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„46. Квезманъ Ивановъ Сиреняковъ, отъ гр. Враца, вх.
№ 766/1940 г.

Опрощава му се сумата 1.913 л. надвзета пенсия.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 46, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„47. Наследниците на Тодоръ Ивановъ Камберовъ —
Сийка, Надежда и Вѣра Т. Камберови, отъ гр. София,
вх. № 945/1940 г.

Опрощаватъ имъ се лихвитѣ върху сумата 10.630 л. по
постановление № 80/1928 г. на министра на финанситѣ.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 47, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„48. Димитричка Николова Атанасова, отъ гр. Варна, вх.
№ 1003/1940 г.

Опрошава ѝ се сумата 2.266 л. воененъ данѣкъ и лих-
витъ върху него, дължими отъ съпруга ѝ по партида
№ 3011 на Варненското данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 48, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„49. Зорка Хр. Рачева, отъ гр. Видинъ, вх. № 2140/1940 г.
Опрошава ѝ се задължението по изпълнителенъ листъ
№ 44—25, отъ 27 ноември 1936 г., на Софийския апелати-
венъ съдъ, на Зорка Хр. Рачева, наследница на покойния
Христо Рачевъ, бившъ жителъ на гр. Видинъ, а също и
на солидарно задължения Петъръ Николовъ, отъ гр. Ви-
динъ, на сума — глоба 27.256 л., главница — 46.180 л. и
всички лихви и разноси до днесъ, дължими къмъ Видин-
ското данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 49, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„50. Димитъръ Минковъ Русевъ, отъ гр. Сливенъ, вх.
№ 2215/1940 г.

Опрошава му се сумата 15.500 л. слѣти данѣци по
графа първа, съ връхнинитъ и лихвитъ върху тѣхъ, дъл-
жими къмъ Ямболското данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 50, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„51. Атанасъ Петровъ и Владимиръ Митовъ, софийски
жители, членове на командитното дружество „Куриеръ“,
вх. № 2348/1940 г.

Опрошава се на командитното дружество „Куриеръ“,
въ София, сумата 459.066 л. слѣти данѣци, дължими по
картонъ № 4017, къмъ Софийското градско данѣчно управ-
ление, остатъкътъ да се заплати.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 51, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„52. Благой Стояновъ Геневъ, с. Робертово, Софийско,
вх. № 2356/1940 г.

Опрошава му се сумата 6.151 л., надвзета пенсия по
пенсионна книжка № 142367.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 52, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„53. Крумъ Василевъ Инковъ, отъ с. Монастирище, Со-
фийско, вх. № 2929/1940 г.

Опрошава му се сумата 22.717 л., глоба, равна на двой-
ното бандеролно право, по постановления № 454 и
746/1937 г., издадени отъ софийския областенъ акцизенъ
началникъ.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 53, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„54. Василка Ставри Марчева, отъ гр. Стара-Загора, вх.
№ 3025/1940 г.

Опрошава ѝ се сумата 6.544 л. и всички лихви и глоби
върху нея, неправилно получена военно-инвалидна пенсия
по пенсионна книжка № 112411.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 54, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„55. Павелъ Ивановъ Кадиковъ, отъ гр. София, вх.
№ 3040/1940 г.

Опрошава му се сумата 15.000 л. данѣци, заедно съ
съответната лихва върху тѣхъ, къмъ Софийското градско
данѣчно управление, по картонъ № 46711.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 55, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„56. Ангелъ Цвѣтановъ Филиповъ, отъ гр. София, вх.
№ 3143/1940 г.

Опрошава му се сумата 5.000 л. данѣци, дължими
къмъ Софийското градско данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 56, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„57. Димитъръ Цаневъ Димовъ, отъ гр. София, вх.
№ 3192/1940 г.

Опрошава му се сумата 23.689 л., данѣци за времето
отъ 1930 до 31 декември 1939 г. и всички лихви и глоби
върху тѣхъ, дължими по картонъ № 16583 къмъ Софий-
ското градско данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 57, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„58. Кирилъ Николовъ Готовачевъ, отъ гр. София, вх.
№ 3198/1940 г.

Опрошава му се всички лихви и 20.000 л. отъ глав-
ницата — данѣци, дължими къмъ Софийското градско
данѣчно управление, по картонъ № 28812. Останалитъ
19.755 л. да изплати безъ лихва.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 58, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„59. Никола Вълковъ Дарадановъ, отъ гр. Бургасъ, вх.
№ 3351/1940 г.

Опрошава му се сумата 3.000 л., слѣти данѣци и сле-
дующата се лихва върху тѣхъ, дължима къмъ Бургаското
областно данѣчно управление.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 59, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„60. Любомиръ М. Арсениевъ, отъ гр. Търново, вх.
№ 3392/1940 г.

Опрошава му се сумата 1.782 л. патентовъ данѣкъ-
заятие, съ връхнинитъ и лихвата върху него, дължими
къмъ Търновското данѣчно управление, по картонъ
№ 1298.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 60, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„61. Райчо Къневъ, отъ гр. София, вх. № 3474/1940 г.
Опрошава му се сумата 3.250 л., остатъкътъ отъ дъл-
жимата сума по постановление № 7417/1937 г. на Столич-
ната митница.“

Председателстваващ Никола Захариев: Които прие-
матъ пунктъ 61, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„62. Кальопи Анастасова Градинарова, отъ гр. Кърд-
жали за себе си и като законна представителка на мало-
лѣтнитъ си деца, вх. № 3508/1940 г.

Опрошава имъ се сумата 13.149 л. съ глобитъ, лихвитъ
и връхнинитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Кюджалийското
данѣчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 62, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„63. Здравко Павловъ Димовъ, отъ гр. Преславъ, вх. № 3763/1940 г.

Опрошавъ му се сумата 5 000 л. отъ дължимия воененъ данѣкъ 8 200 л. и съответната лихва.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 63, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„64. Виктория Тодорова Куюмджиева, отъ гр. София, вх. № 3784/1940 г.

Опрошавъ ѝ се сумата 4 496 л., данѣкъ, заедно съ лих-
витъ и глобитъ, дължими къмъ Софийското градско данъч-
но управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 64, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„65. Петра Драготинова Маринкова, Славка Драготи-
нова Маринкова, жители на гр. Враца, вх. № 4035/1940 г.

Опрошавъ се на Петра Драготинова Маринкова и Славка Драготинова Маринкова, жители на гр. Враца, сумата 4 881 л., дължими данѣци по партидата на почи-
налия Драготинъ Р. Мариновъ, бившъ жителъ на гр. Враца, заедно съ врѣхнинитъ и лихвитъ, дължими къмъ Врачан-
ското областно данъчно управление, по картонъ № 335“.

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 65, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„66. Атанасъ Н. Неновъ, отъ гр. Брацигово, вх. № 5325/1940 г.

Опрошавъ му се сумата 400 000 л. глоба, наложена по
присѣда № 53, отъ 4 май 1933 г., на Пловдивския областенъ
воененъ създъ.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 66, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„67. Петъръ Начевъ Русиновъ, отъ с. Езерово, Борисов-
градско, вх. № 5413/1940 г.

Опрошавъ му се сумата 27 157 л., глоба по постановле-
ние № 330/1938 г. на борисовградския данъченъ начал-
никъ.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 67, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„68. Жечо Добревъ Жечевъ, отъ с. Върбица Преславско, вх. № 5418/1940 г.

Опрошавъ му се сумата 12 000 л., заедно съ лихвитъ и
глобитъ, остатъкътъ отъ дължимата сума по решения №
№ 1958, 1099/1939 г., 16, 817/1940 г., 818, 1951. 819/1939 г. на
Варненската областна смѣтна палата.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 68, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„69. Марийка Янко Н. Свѣщарова, отъ гр. Търговище, вх. № 5419/1940 г.

Опрошавъ ѝ се сумата 10 535 л. надвзета военно-инва-
лидна пенсия по пенсионна книжка № 20814, заедно съ
всички лихви и глоби.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 69, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„70. Костадинъ Йоцовъ Боцевъ, отъ с. Бѣлопѣци, Но-
воселско, вх. № 5554/1940 г.

Опрошавъ му се сумата 6 482 40 л. глоба по поста-
новление № 808/1936 г. на софийския акцизенъ началникъ.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 70, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„71. Наследниците на Ненчо Паскалевъ, бившъ жителъ
на гр. Бургасъ, вх. № 5623/1940 г.

Опрошавъ имъ се сумата 21 320 л., надвзета пенсия по
пенсионна книжка № 32617.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 71, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„72. Марга Спасова Андонова, отъ с. Ракитово, Пещер-
ско, вх. № 5654/1940 г.

Опрошавъ ѝ се сумата 105 432 л., заедно съ лихвитъ и
глобитъ, дължими по решения № № 1236, 1237 и 1238, отъ
13 мартъ 1933 г., на Пловдивската областна смѣтна палата,
отъ покойния Спасъ Петровъ Андоновъ.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 72, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„73. Тонка Русева Лалева и Руси Лалевъ Цоневъ, отъ
с. Г. Абланово, Бѣленско, вх. № 5920/1940 г.

Опрошавъ имъ се данѣтъ 10 000 л., глоба — 4 103 л. и
всички лихви за закъснение, дължими къмъ Бѣленското
данъчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 73, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„74. Д-ръ Жеко Мариновъ, отъ гр. София, вх. № 6026
отъ 1940 г.

Опрошавъ му се сумата 40 000 л. слѣти данѣци по да-
нѣчна смѣтка № 21740 на Софийското градско данъчно
управление, заедно съ лихвитъ за закъснение. Остатъкътъ
да заплати.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 74, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„75. Пенка Георгиева Стефчева, отъ гр. София, вх. №
7094/1940 г.

Опрошавъ ѝ се сумата 6 505 л. съ врѣхнинитъ и лих-
витъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско
данъчно управление отъ покойния ѝ съпругъ Георги
Стефчевъ.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 75, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„76. Петъръ Ивановъ Станчевъ, отъ гр. Севлиево, жи-
вушъ въ гр. София, вх. № 7101/1940 г.

Опрошавъ му се сумата 275 000 л., глоба по изпълните-
ленъ листъ № 198/1932 г. на Софийския окръженъ създъ.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 76, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„77. Методи Василевъ Балеви, отъ гр. София, вх. №
7973/1940 г.

Опрошавъ му се сумата 95 399 л. данѣци, дължими
къмъ Софийското градско данъчно управление, заедно съ
лихвитъ.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 77, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„78. Иванъ А. Славовъ, отъ с. Св. Иванъ, Варненско, вх. №
7985/1940 г.

Опрошавъ му се слѣтъ акцизъ отъ вино и материали
30 071 л. и акцизъ отъ 1938 г. — 1 479 л. и лихвитъ съ
врѣхнинитъ върху останалитъ данѣци, дължими къмъ
Варненското данъчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 78, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„79. Славчо Недѣлковъ Христовъ, отъ гр. София, вх. № 8033/1940 г.

Опрошавъ му се сумата 3.294 л. 3% еднократна такса върху коштуемата цена на нова постройка.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 79, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„80. Елена Иванова Новакова, отъ гр. София, вх. № 8121/1940 г.

Опрошавъ се на Елена Иванова Новакова, отъ гр. Со-
фия, сумата 6.670 л. данѣкъ-занятие за 1926/1928 г. и лих-
витъ върху него, дължими къмъ Софийското градско да-
нѣчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 80, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„81. Георги Миревъ Петровъ, отъ гр. Варна, вх. № 8604
отъ 1940 г.

Опрошавъ му се сумата 100.000 л. глоба по н. о. х. дѣло № 395/1936 г. на Варненския областенъ съдъ.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 81, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„82. Георги Димитровъ Пѣлешевъ, отъ гр. Варна, вх. № 8683/1940 г.

Опрошавъ му се сумата 50.000 л. глоба по н. о. х. дѣло № 353/1935 г. на Варненския областенъ съдъ.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 82, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„83. Кръстю Лековъ Дековски, отъ с. Елина, Бѣлосла-
тинско, вх. № 8700/1940 г.

Опрошавъ му се сумата 3.760 л. дължима болнична
такса по смѣтка № 1033/1939 г. на Александровската дър-
жавна болница.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 83, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„84. Василъ Димитровъ Черваровъ, отъ гр. Търговище,
вх. № 8762/1940 г.

Опрошавъ му се сумата 1.200 л. воененъ данѣкъ, съ
всички лихви и глоби върху тѣхъ, дължими къмъ Търго-
вищеското данѣчно управление отъ покойния му братъ
Стефанъ Димитровъ Черваровъ.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 84, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„85. Вели Асановъ Чолаковъ, отъ гр. Бѣла, вх. № 9313
отъ 1940 г.

Опрошавъ му се сумата 5.870 л. данѣци, заедно съ лих-
витъ и върхнинитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Бѣлен-
ското данѣчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 85, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„86. Михо Стоевъ Шишковъ, отъ гр. Ямболъ, вх. № 9397
отъ 1940 г.

Опрошавъ му се сумата 97.300 л. глоби и берии по по-
становления № 805, 806, 807, 808, 809, 810/1938 г. на ям-
болския данѣченъ началникъ.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 86, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„87. Станка Петрова Иванова Цанева, отъ гр. Русе, вх. № 9399/1940 г.

Опрошавъ ѝ се сумата 12.000 л. дължимъ остатѣкъ по
постановление № 395/1939 г. на Русенското акцизно упра-
вление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 87, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„88. Михаилъ Дуковъ Тасевъ, отъ гр. София, вх. № 9577
отъ 1940 г.

Опрошавъ му се сумата 7.987 л. данѣци, дължими къмъ
Софийското градско данѣчно управление, заедно съ лих-
витъ и върхнинитъ върху тѣхъ.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 88, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„89. Никола Георгиевъ Ботушевъ, отъ гр. София, вх. № 9819/1940 г.

Опрошавъ му се сумата 40.000 л. глоба по изпълните-
ленъ листъ № 1378/1939 г. на Софийския областенъ съдъ.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 89, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„90. Лука Нешевъ, отъ гр. Ивайловградъ, вх. № 10099
отъ 1940 г.

Опрошавъ му се сумата 9.965 л. закъснѣли данѣци,
съ съответнитъ лихви и върхнини, дължими къмъ Крумов-
градското данѣчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 90, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„91. Милица Евтимова Петрова, отъ с. Слатина, Софий-
ско, вх. № 10374/1940 г.

Опрошавъ ѝ се сумата 16.185 л. надвзета пенсия.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 91, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„92. Мария С. Златева, отъ гр. София, вх. № 11753/1940 г.

Опрошаватъ ѝ се лихвитъ и глобитъ за закъснение
върху сумата 8.586 л. данѣци и 5.586 л. отъ главницата,
като остатѣка отъ 3.000 л. да заплати.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 92, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„93. Георги Маринчевъ Одрински, отъ гр. София, вх. № 12678/1940 г.

Опрошавъ му се глобата 4.890 л. II и III размѣръ да-
нѣкъ за 1938 г., заедно съ лихвитъ, дължими къмъ Со-
фийското градско данѣчно управление за нарушение да-
нѣчни закони.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 93, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„94. Петъръ Димитровъ и Ружена П. Димитрова, отъ
гр. София, вх. № 113/1941 г.

Опрошавъ имъ се сумата 9.400 л. дължима по вносна
декларация № 14146, отъ 16 май 1940 г., на Софийската
митница.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 94, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„95. Димо Димитровъ Вълчевъ, отъ гр. София, вх. № 230/1941 г.

Опрошава му се сумата 6.000 л. воененъ данъкъ и всички глоби за закъснението му, дължими къмъ Свиленградското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 95, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„96. Настоятелството на събирателното дружество „За-
друга“, въ гр. София, вх. № 311/1941 г.

Опрошава се на събирателното дружество „Задруга“, въ София, сумата 27.203 л. заедно съ лихвитъ и глобитъ по тѣхъ, дължима по контр. изложение на отѣла за мит-
ницитъ № № 112, 157, 54 отъ 1940 г. и др. Остатъка да
заплати.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 96, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„Забележка. За всички случаи по горния списъкъ
събранитъ до влизане на настоящето решение въ сила
суми не се връщатъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ забележката къмъ протоколъ № 18 на проше-
тарната комисия, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Ще се докладва протоколъ № 19.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„РЕШЕНИЕ

за одобрение решенията на проше-
тарната комисия, взети
въ заседанието й на 21 мартъ 1941 г., протоколъ № 19.

Одобряватъ се означенитъ по-долу решения на проше-
тарната комисия при XXV-то обикновено Народно събра-
ние. II редовна сесия, взети въ заседанието й на 21 мартъ
1941 г., а именно:

1. Койчо Атанасовъ, отъ с. Джелепски мостъ, Айтоско,
вх. № 1846/1938 г.

Опрошава му се сумата 8.000 л. данъкъ съ връч-
нитъ и лихвитъ върху тази сума и 1.500 л. такса парни
котли, дължими къмъ Айтоското данъчно управление по
партида № 8.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ заглавието и пунктъ 1, моля, да вдигнатъ рѣка. Мно-
зинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„2. Велиславъ К. Нелѣковъ, отъ гр. София, № 5128/
1938 г.

Опрошава му се сумата 5.000 л. отъ дължимия данъкъ
къмъ Софийското градско данъчно управление, заедно съ
лихвитъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 2, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„3. Генко Стефановъ Цоневъ, отъ с. Ракъово, Врачан-
ско, вх. № 5257/1938 г.

Опрошава му се сумата 1.315 л. данъкъ-занятие и воен-
енъ данъкъ, заедно съ лихвитъ, дължими къмъ Врачан-
ското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 3, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„4. Антонъ Стоевъ Бишкарровъ, отъ гр. София, вх.
№ 5412/1938 г.

Опрошава му се сумата 6.735 л. данъци и лихвитъ за
закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското град-
ско данъчно управление по картонъ № 4933.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 4, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„5. Цаню Ганевъ Бѣлчевъ, отъ гр. Тръвна, Дръновско,
вх. № 5545/1938 г.

Опрошава му се сумата 256 л. воененъ данъкъ, дъл-
жима къмъ Дръновското данъчно управление по партида
№ 155 на сина му Димо Цаневъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 5, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„6. Ивасъ Севовъ Видовъ, отъ гр. Хасково, вх. № 7905/
1938 г.

Опрошава му се сумата 283.143 л., заедно съ лихвитъ
и разноситъ, дължими къмъ Хасковското данъчно управ-
ление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 6, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„7. Цвѣтана Н. Добрева, отъ гр. Айтосъ, вх. № 8175/
1938 г.

Опрошава й се сумата 12.000 л., съставляваща опредѣ-
ленитъ на покойния й съпругъ Никола Д. Димитровъ, въ
качеството му на работодател-предприемачъ, вноски по
чл 35 отъ закона за общественитъ осигуровки за 1930/1932
финансова година и по чл. 24 отъ закона за хигиената и
безопасността на труда за 1931/1932 финансова година.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 7, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„8. Донка Тодорова Орханева, отъ гр. София, вх.
№ 8975/1938 г.

Опрошава й се сумата 40.000 л. данъци, дължими по
картонъ № 1741 на Софийското данъчно управление
заедно съ лихвитъ и глобитъ. Остатъка да заплати.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 8, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„9. Петъръ Александровъ Климентовъ, отъ гр. София,
вх. № 10051/1938 г.

Опрошава му се сумата 2.400 л. воененъ данъкъ, за
три години, дължимъ къмъ Софийското градско данъчно
управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 9, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„10. Братя х. Г. Кузмови, отъ с. Катунца, Асеновград-
ско, вх. № 10424/1938 г.

Опрошава имъ се само лихвата на сума 1.206.292-37 л.,
дължима къмъ Асеновградското данъчно управление. Да-
нъка да заплати.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 10, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„11. Благой Ивановъ Мариновъ, отъ гр. Хасково, вх.
№ 10476/1938 г.

Опрошава му се сумата 275.000 л. глоба по изпълните-
ленъ листъ № 17/1934 г. на Хасковския окръженъ съдъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 11, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„12. Василь К. Урлевъ, бѣжанецъ, живущъ въ гр. Не-
врокопъ, вх. № 7295/1938 г.

Опрошава му се сумата 175.000 л. глоба по присѣда
№ 873/1936 г. на Горноджумайския областенъ съдъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 12, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„13. Василъ Тодоровъ Боевъ, отъ гр. Хасково, вх. № 1047/1938 г.
Опрошава му се сумата 200.000 л., глоба по н. о. х. дѣло № 962/1933 г., на Хасковския окръженъ съдъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 13, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„14. Борисъ Антоновъ Дерхоновъ, отъ гр. Бургасъ, вх. № 10570/1938 г.
Опрошава му се сумата 10.000 л. данъци и лихвитъ за закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Бургаското обла-
стно данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 14, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„15. Алекси Петковъ Стрезовъ, отъ гр. Ломъ, вх. № 11630/1938 г.
Опрошава му се сумата 6.158 л., дължима за фондъ „Културно“ подпомагане на учителитъ“ къмъ Ломското да-
нъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 15, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„16. Ангелъ Димитровъ Калишевъ, отъ с. Ветова, Русен-
ско вх. № 11633/1938 г.
Опрошава му се сумата 9.000 л. воененъ данъкъ, дъл-
жимъ къмъ Русенското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 16, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„17. Марко Йотовъ Темняловъ, отъ с. Гложене, Тетевен-
ско вх. № 434/1939 г.
Опрошава му се сумата 90.000 л., дължима глоба по
писма № 573/1936 г. на Горноджумайския областенъ
съдъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 17, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„18. Петъръ Атанасовъ Ивановъ, отъ гр. София, вх. № 1030/1939 г.
Опрошава му се сумата 10.000 л. данъци, дължими къмъ
Софийското данъчно управление. Остатъка да заплати.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 18, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„19. Сание Асанова Юсеинова Кисьова, отъ с. Ломецъ,
Троянско вх. № 1154/1939 г.
Опрошава ѝ се сумата 966 л. желѣзнопътенъ данъкъ и
глобата върху него, дължими къмъ Троянското данъчно
управление по партия № 546.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 19, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„20. Павелъ Н. Мечкарски, отъ гр. Фердинандъ, вх. № 1875/1939 г.
Опрошава му се сумата 6.664 л., дължима по присѣда
по н. о. х. дѣло № 419/1929 г. на Ломския окръженъ съдъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 20, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„21. Мони Николовъ Деневъ, отъ гр. Русе, вх. № 2000/
1939 г.
Опрошава му се сумата 4.800 л. воененъ данъкъ, дъл-
жимъ къмъ Русенското данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 21, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„22. Георги Димитровъ Гюлевъ, отъ гр. Свиленградъ,
вх. № 2040/1939 г.
Опрошава му се сумата 125.000 л. глоба по изпълните-
ленъ листъ № 1732, отъ 18 септември 1935 г., на Пловдив-
ския воененъ областенъ съдъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 22, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„23. Гаврилъ Ангеловъ Ибаговъ и Еленка Гаврилова
Ибагова, и двамата отъ с. Цѣрово, Пазарджишко, вх. № 2430/1939 г.
Опрошава имъ се сумата 69.013 л., дължима къмъ Па-
зарджишкото данъчно управление, а остатъка отъ 5.121 л.
да заплатятъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 23, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„24. Георги Николовъ Стефановъ, отъ гр. София, вх. № 6223/1939 г.
Опрошава му се сумата 4.000 л. воененъ данъкъ, дъл-
жимъ къмъ Софийското градско данъчно управление по
партия № 956.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 24, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„25. Магда Агопъ Инженъ, отъ гр. София, вх. № 6444/
1939 г.
Опрошава ѝ се сумата 50.000 л. отъ дължимитъ да-
нъци къмъ Софийското градско данъчно управление, а
остатъка да изплати съ разсрочки.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 25, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„26. Христо Коевъ Вѣлевъ, отъ с. Долно-Сахране, Ка-
занлъшко, вх. № 6612/1939 г.
Опрошава му се 50% отъ дължимия воененъ данъкъ
къмъ Казанлъшкото данъчно управление, заедно съ лих-
витъ.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 26, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„27. Костадинъ Николова Андреева, по мъжъ Христо
Вѣкова, отъ гр. Русе, вх. № 6623/1939 г.
Опрошава ѝ се сумата 3.622 л. надвзета пенсия.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 27, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„28. Иванъ Кулевъ Стояновъ, отъ гр. Нови-Пазаръ, вх. № 6705/1939 г.
Опрошава му се сумата 10.000 л. данъци и лихвитъ за
закъснение върху тѣхъ, дължими къмъ Новопазарското
градско данъчно управление.“

Председателствуващъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 28, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)
„29. Анани Пековъ Харизановъ, отъ с. Красно-село, Со-
фийско, вх. № 7050/1939 г.
Опрошава му се сумата 15.265 л. слѣти данъци за
1931/1932 г. и фондъ „Обществени бедствия“, дължими
къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 29, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„30. Борисъ Божиновъ Макавеевъ, отъ гр. Плѣвенъ, вх.
№ 7549/1939 г.

Опрошава му се сумата 150.000 л. глоба по изпълните-
ленъ листъ № 2435/1933 г. на Русенския воененъ областенъ
сѣдъ “

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 30, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„31. Георги Атанасовъ Басмаджиевъ, отъ гр. Асенов-
градъ, вх. № 7676/1939 г.

Опрошава му се сумата 10.859 л. слѣти данѣци съ
врѣхнинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Асенов-
градското градско данѣчно управление по партида № 215.”

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 31, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„32. Велика Атанасова, по мъжъ Пано Динева, отъ гр.
София, вх. № 9040/1939 г.

Опрошава ѝ се сумата 11.200 л. данѣци, дължими къмъ
Софийското градско данѣчно управление.”

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 32, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„33. Христо Георгиевъ Йордановъ, отъ гр. Търговище,
вх. № 9224/1939 г.

Опрошава му се сумата 400 л. данѣкъ-занятие патентъ,
съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ върху него, дължими къмъ
Търговищенското данѣчно управление.”

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 33, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„34. Лазаръ Ивановъ Христовъ Андреевъ, отъ гр. Со-
фия, вх. № 9275/1939 г.

Опрошава му се сумата 7.932 л. отъ дължимия данѣкъ
къмъ Софийското градско данѣчно управление. Остатъка
да заплати “

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 34, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„35. Никола Ваневъ х. Пановъ, отъ гр. София, вх.
№ 9550/1939 г.

Опрошава му се сумата 10.200 л. данѣци, дължими
къмъ Софийското градско данѣчно управление, заедно съ
врѣхнинитѣ и лихвитѣ върху тѣхъ.”

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 35, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„36. Тодоръ Христовъ Тодоровъ, отъ гр. Севлиево, вх.
№ 9645/1939 г.

Опрошава му се сумата 1512 л. данѣци, дължими къмъ
Севлиевското данѣчно управление.”

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 36, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„37. Тодора Колева, отъ с. Могила, Ямболско, вх.
№ 9744/1939 г.

Опрошава ѝ се сумата 5219 л. слѣти данѣци и лихвитѣ
върху тѣхъ, дължими къмъ Ямболското данѣчно управле-
ние по партидата № 33 на името на покойния ѝ съпругъ
Колю Димитровъ Колевъ.”

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 37, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„38. Дана Вѣтева, по вторъ мъжъ Вѣлчанъ Ненова, отъ
с. Парско-село, Чирпанско, вх. № 9228/1939 г.

Опрошава ѝ се сумата 4000 л. данѣкъ върху наслед-
ствата по постановление № 359/1929 г., глобата 2.367 л. и
съответната лихва за закъснение, дължими къмъ Чирпан-
ското данѣчно управление.”

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 38, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„39. Вѣра Александрова, отъ с. Сухиндолъ, Севлиевско,
вх. № 9885/1939 г.

Опрошава ѝ се остатъкътъ 4500 л. отъ дължимата
сума, присъдена съ постановление № 533/1935 г. на севлиев-
ския акцизенъ началникъ “

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 39, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„40. Евгени Георгиевъ Езекимевъ, отъ гр. София (с. На-
дежда), вх. № 9915/1939 г.

Опрошава му се сумата 1.165 л. патентъ за 1936/1937 г.
и лихвата за закъснение върху него, дължими къмъ
Софийското областно данѣчно управление по картонъ
№ 27323.”

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 40, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„41. Настоятелството на Трудовата горска производи-
телна кооперация „Богданъ“, въ гр. Клисура, Карловско,
вх. № 10377/1939 г.

Опрошава се на Трудовата горска производителна
кооперация „Богданъ“, въ гр. Клисура, Карловска околия,
сумата 8.000 л. данѣци, съ врѣхнинитѣ и лихвитѣ върху
тѣхъ, дължими къмъ Карловското данѣчно управление.”

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 41, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„42. Борисъ Тасковъ Томовъ, отъ с. Долна-Вѣреница,
Фердинандско вх. № 10740/1939 г.

Опрошава му се сумата 150.000 л. дължима глоба по
резолюция № 68/1936 г. на Софийския областенъ сѣдъ.”

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 42, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„43. Елия Сабатай Таджеръ, отъ гр. София, вх. № 656/
1940 г.

Опрошава му се сумата 15.600 л., заедно съ лихвитѣ
и врѣхнинитѣ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското
градско данѣчно управление.”

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 43, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„44. Велика Алексиева Минева, отъ с. Войничитѣ, Тръв-
неско, вх. № 897/1940 г.

Опрошава ѝ се сумата 1.250 л. воененъ данѣкъ и лих-
витѣ за закъснение върху него 705 л., дължими по пар-
тила № 236 на покойния ѝ синъ Миню Ал. Минева къмъ
Дръновското данѣчно управление.”

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-
матъ пунктъ 44, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-
бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„45. Георги Янчевъ Георгиевъ, отъ гр. Варна, вх. №
1506/1940 г.

Опращава му се наложената сума по постановление № 3853, отъ 20 май 1938 г., на Варненската митница — 70.492 л.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приематъ пунктъ 45, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„46. Христо Ивановъ Лазаровъ, отъ с. Тантури, Горноорѣховско, вх. № 1917/1940 г.

Опращава му се сумата 25.840 л., наложена съ наказателно постановление № 12265, отъ 18 декемврий 1939 г., на Драгоманската митница.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приематъ пунктъ 46, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„47. Радка Слави Дрѣновска, отъ гр. София вх. № 2185/1940 г.

Опращава ѝ се сумата 15.918 л. слѣти данѣци, глоби и лихви, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление по картонъ № 48027.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приематъ пунктъ 47, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„48. Василь Недковъ Василевъ, отъ с. Върбица, Бѣло-слатинско, вх. № 2346/1940 г.

Опращава му се сумата 50.000 л. глоба по присѣда № 275, отъ 30 май 1935 г., на Софийския апелативенъ сѣдъ.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приематъ пунктъ 48, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„49. Евтимъ Тодоровъ Димитровъ, отъ гр. София, вх. № 2583/1940 г.

Опращава му се сумата 3.704 л., данѣци къмъ Бургаското областно данѣчно управление, и 6.177 л. къмъ Софийското градско данѣчно управление, заедно съ лихвитъ и глобитъ върху тази сума. Остатъкътъ отъ 3.000 л., дължимъ къмъ Софийското градско данѣчно управление, да се заплати.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приематъ пунктъ 49, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„50. Лѣла Христова Томанова, отъ гр. Карлово, вх. № 2618/1940 г.

Опращава ѝ се сумата 25.326 л. надвзета пенсия.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приематъ пунктъ 50, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„51. Ратъ Лимитровъ Туркинчевски, отъ гр. Дрѣново, вх. № 2625/1940 г.

Опращава му се: а) по партида № 406 — 5.305 л.; б) по партида № 407 — 3.288 л. и лихви 1.315 л. и в) по партида № 408 къмъ Дрѣново — 2.249 л., и лихвитъ и върхнинитъ.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приематъ пунктъ 51, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„52. Никола Ф. Недевъ, отъ гр. Горна-Орѣховица, вх. № 2867/1940 г.

Опращава му се сумата 5.000 л. отъ дължимитъ данѣци къмъ Горноорѣховското данѣчно управление, а останалата частъ да заплати.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приематъ пунктъ 52, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„53. Стефанъ Нейковъ Катеровъ, отъ гр. Стара-Загора, вх. № 3272/1940 г.

Опращава му се сумата 9.855 л. надвзета пенсия, заедно съ лихвитъ, по пенсионна книжка № 21016.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приематъ пунктъ 53, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„54. Влашо Николовъ Ангеловъ, отъ гр. София, вх. № 3333/1940 г.

Опращава му се сумата 47.536 л. данѣци, заедно съ лихвитъ, дължими къмъ Софийското градско данѣчно управление.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приематъ пунктъ 54, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„55. Георгъ Бухнеръ Бауцевичъ, отъ гр. София, вх. № 4064/1940 г.

Опращава му се 50% отъ оставения отъ него въ митницата залогъ въ пари съ депозитна квитанция № 12040, отъ 20 априлъ 1940 г., за обезпечаване на вносното мито на други данѣци и такси на изнесени следъ срока чулчета.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приематъ пунктъ 55, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„56. Петъръ Димовъ Величковъ, отъ с. Дойренци, Ловешко, вх. № 4733/1940 г.

Опращава му се 40% отъ сумата, дължима къмъ отдѣленнето за подпомагане пострадалиотъ войнитъ за полученъ инвентаръ.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приематъ пунктъ 56, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„57. Милю Д. Скулевъ, отъ гр. Свиленградъ, вх. № 4945/1940 г.

Опращава му се сумата 138.000 л. акцизъ, 25.305 л. разноси и 94.111 л., дължима отъ него за смѣтка на Георги Хр. х. Тодоровъ и Ашимо х. Тодоровъ, отъ гр. Асеновградъ, съгласно изпълнителенъ листъ по гр. дѣло № 2551/1928 г. на Пловдивския областенъ сѣдъ. Сжщитъ суми да се търсятъ отъ прямитъ длъжници Георги Хр. х. Тодоровъ и Ашимо х. Тодоровъ, отъ гр. Асеновградъ.

Личнитъ данѣци на молителя не се опращаватъ.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приематъ пунктъ 57, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„58. Цвѣтанъ Поповъ, отъ гр. Плевенъ, вх. № 5179/1940 г.

Опращава му се глобата въ размѣръ на 40.000 л., заедно съ всичкитъ дължими лихви по нея, наложена му по постановление № 163/1935 г. на плевенския областенъ акцизенъ началникъ.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приематъ пунктъ 58, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„59. Ана Колева Кандиларова, отъ гр. Стара-Загора, вх. № 7554/1940 г.

Опращава ѝ се сумата 11.862 л., съ лихвитъ, върхнинитъ и глобитъ върху тѣхъ, дължими по наказателно постановление № 9/1932 г. на старозагорския областенъ акцизенъ началникъ.“

Председателстващ Никола Захариев: Които приематъ пунктъ 59, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„60. Косталинъ Господиновъ, отъ с. Динци, Провадийско, вх. № 7564/1940 г.

Освобождава се от конфискация казанът на Костандин Господинов Бозуков, от с. Динци, Провадийско, конфискуван по постановление № 283/1933 г. на провадийския данъчен началник, като внесената сума от 1.000 л. за сжия казан се задържи въ полза на държавното съкровище.

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 60, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„61. Жителитъ на с. Доброгледъ (с. Елечъ), Варненско, вх. № 8110/1940 г.

Опрошава се на жителитъ на с. Доброгледъ сумата 32.701 л., по изпълнително дѣло № 107/1940 г. къмъ Варненското данъчно управление, плусъ лихвитъ и разнос-китъ“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 61, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„62. Стефанъ Ив. Памукчиевъ, отъ гр. София, вх. № 8183/1940 г.

Опрошава му се само сумата 7.491 л., дължима къмъ Софийското градско данъчно управление, като останалата сума заплати на разсрочки“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 62, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„63. Живко Якимовъ Варлаковъ, отъ гр. София, вх. № 8259/1940 г.

Опрошава му се сумата 10.000 л. отъ общо дължимата сума къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 63, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„64. Тодоръ Цвѣтановъ Паненски, отъ с. Пелишатъ, Плевенско, вх. № 8500/1940 г.

Опрошава му се сумата 275.000 л., дължима по из-пълнителенъ листъ № 1/1934 г. на Русенския апелативенъ съдъ.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 64, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„65. Георги Ат. Хаджиевъ, отъ гр. София, вх. № 8646/1940 г.

Опрошава му се сумата 275.000 л. и сѣдебнитъ раз-носки 147 л., или всичко 275.147 л., дължима по присѣда № 186/1936 г. на Горноджумайския областенъ съдъ.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 65, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„66. Божана Панайотова Маринова, отъ гр. Търговище, вх. № 8761/1940 г.

Опрошава ѝ се сумата 660 л. воененъ данѣкъ, заедно съ лихвитъ и глобитъ, дължими къмъ Търговищенското данъчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 66, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„67. Боянъ, Иванка и Невѣна Ив. Чолакови, отъ гр. Со-фия, наследници на починалия Иванъ Дянковъ Чолаковъ, вх. № 9459/1940 г.

Опрошаватъ имъ се глобитъ 18.000 л., дължими по по-становления № № 1590 и 1592/1936 г. на софийския обла-стенъ акцизенъ началникъ.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 67, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„68. Настоятелството на читалище „Наука“, гр. Ловечъ, вх. № 9718/1940 г.

Опрошава се на читалище „Наука“, гр. Ловечъ, сумата 232.141 л., заедно съ всички лихви, сѣдебни и дѣловодни разноси по изпълнителенъ листъ № 288/1930 г. на Ловчан-ския областенъ съдъ, на която сума е било осѣдено отъ плевенския областенъ директоръ, като представителъ на Съединенитъ фондове отъ войната при Министерството на войната.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 68, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„69. Първанъ Кръстевъ Тодоровъ, отъ с. Галиче, Орѣ-ховско, вх. № 1043/1940 г.

Опрошава му се сумата 5.000 л., дължима по постанов-ление № 775, отъ 30 ноември 1939 г., на свищовския райо-ненъ инспекторъ по рибарството, заедно съ лихвитъ.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 69, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„70. Иванъ Т. Комаревъ, отъ гр. Орѣхово, вх. № 11629/1940 г.

Опрошава му се сумата 107.515 л., заедно съ лихвитъ и глобитъ по резолюция № 82, отъ 24 мартъ 1934 г., на спе-циалния съдъ при Върховната смѣтна палата, а сѣщо опро-шава му се сумата 37.448 л., заедно съ лихвитъ и глобитъ, дължими по резолюция № 2, отъ 24 януарий 1938 г., на Спе-циалния съдъ при Върховната смѣтна палата.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 70, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„71. Отъ настоятелството на тютюновата кооперация „Драганово“, с. Драганово, Горноорѣховско, лично отъ ди-ректора на сжията кооперация, Иванъ Атанасовъ Боя-джиевъ, отъ с. Драганово, Горноорѣховско, и лично отъ членовеѣ на управителния и контролния съвети на сжията кооперация — Никола Юрдановъ Минчевъ, Ганчо Минчевъ Сираковъ, Иванъ Христовъ Бояджиевъ, Никола Стамовъ Бѣчваровъ, Никола Петковъ Чолаковъ, Стани Мирчевъ Лековъ, Димитъръ Стояновъ Боневъ и Петъръ Цачевъ Гаповъ, всички отъ с. Драганово, Горноорѣховско, вх. № 11779/1940 г.

Опрошава имъ се сумата 1.874.361 л. глоба по поста-новление № 288/1940 г., на горноорѣховския акцизенъ началникъ, заедно съ лихвитъ.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 71, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„72. Драганъ Йордановъ Станчевъ, отъ гр. София, вх. № 11864/1940 г.

Опрошава му се сумата 14.393 л. данѣци, нарушение, глоби и лихви, дължими къмъ Софийското градско да-нъчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 72, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„73. Д-ръ Михаилъ Георгиевъ Шумналиевъ, отъ гр. Со-фия, вх. № 12397/1940 г.

Опрошава му се сумата 50.000 л. данѣци и лихвитъ върху тѣхъ, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

Председателствувашъ Никола Захариевъ: Които прие-матъ пунктъ 73, моля, да вдигнатъ рѣка. Мнозинство, Съ-бранието приема.

Докладчикъ Атанасъ Цвѣтковъ: (Чете)

„74. Управителниятъ съветъ на взаимноспомогателната каса на чиновницитъ при Главната дирекция на държав-нитъ и на гарантиранитъ отъ държавата дългове, вх. № 12669/1940 г.

Опрощава се на взаимнопомагателната каса на чиновниците при Главната дирекция на държавните и на гарантираните от държавата дългове, гр. София, сумата 14.300 л. данъци за годините 1936, 1937, 1938 и 1939 г., дължими към Софийското градско данъчно управление.“

Председателстващ Никола Захариев: Който приема пункт 74, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цвѣтковъ: (Чете)

„75. Димитър Иванов Мариновъ, отъ гр. София, вх. № 12773/1940 г.

Опрощава му се сумата 950 л., дължима по постановление № 835/1936 г. на софийския акцизенъ началникъ“

Председателстващ Никола Захариев: Който приема пункт 75, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цвѣтковъ: (Чете)

„76. Мария Цвѣткова Ерелиева, отъ гр. София, вх. № 12851/1940 г.

Опрощава ѝ се сумата 10.041 л., надвзета пенсия.“

Председателстващ Никола Захариев: Който приема пункт 76, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цвѣтковъ: (Чете)

„77. Александър Ил. Ачковъ, отъ гр. София, вх. № 13018/1940 г.

Опрощава му се сумата 70.000 л. данъци, дължими към Софийското градско данъчно управление по партида № 192а. Остатъка да заплати“

Председателстващ Никола Захариев: Който приема пункт 77, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цвѣтковъ: (Чете)

„78. Захари Георгиевъ, наемателъ на бюфетите при Свободната пала. София, вх. № 225/1941 г.

Освобождава му се залогътъ отъ 95.000 л., внесенъ по удостоверение № 62 — 13 септември 1940 г., на Клементинската пошларна банка. Молбата му за опрощаване наема остава безъ послѣдствие.“

Председателстващ Никола Захариев: Който приема пункт 78, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цвѣтковъ: (Чете)

„79. Атанас Янакиевъ, отъ гр. Варна, вх. № 942/1941 г. Опрощава му се сумата 4.223 л., плюсъ лихвите и разходи, дължими 3.543 л. къмъ държавното съкровище и къмъ Варненската градска община 680 л.“

Председателстващ Никола Захариев: Който приема пункт 79, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цвѣтковъ: (Чете)

„80. Параскева Ангелова Коцева, отъ гр. Враца, вх. № 1133/1941 г.

Опрощава ѝ се сумата 3.646 л. данъци, глоби и лихви, дължими къмъ Врачанското данъчно управление.“

Председателстващ Никола Захариев: Който приема пункт 80, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Докладчик Атанас Цвѣтковъ: (Чете)

„81. Нена Генкова, отъ гр. София, вх. № 3773/1941 г.

Опрощава ѝ се сумата 600 л. закъснѣли данъци, дължими къмъ Софийското градско данъчно управление.“

За бележка. За всички случаи по горния списъкъ събраните до влизане на настоящето решение въ сила суми не се връщатъ.“

Председателстващ Никола Захариев: Който приема пункт 81 и забележката къмъ протоколъ № 19, моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Протоколъ № 19 е приетъ.

Г-да народни представители! Ще вдигна заседанието за вторникъ 1 априль, 15 ч. Въ съгласие съ правителството, предлагамъ следния дневенъ редъ:

1. Одобрение на предложението за одобрение подписаната на 18 февруарий 1941 г. спогодба между царство България и кралство Унгария за културно сътрудничество. Първо четене на законопроекта;

2. За професионалните организации (Продължаване на разискванията).

3. За разрешаване на мострениа пачаиръ въ Пловдивъ да сключи заемъ отъ фонда „Обществени осигуровки“ въ размѣръ на 10.000.000 л.

4. За разрешаване на Бургаското градско общинско управление да сключи заемъ отъ фонда „Обществени осигуровки“ въ размѣръ на 10.000.000 л.

5. За събиране на трѣкитѣ данъци.

6. За насърчение и подобрене на птицевъдството.

7. За насърчение и подобрене на свиневъдството.

8. За насърчение и подобрене на овцевъдството.

9. За насърчение и подобрене на говедовъдството.

10. За измѣнение и допълнение на наредбата-законъ за преработка на млѣкото.

11. За наименованията съ народностно и обществено значение.

12. За учебниците и учебните помагала.

13. За народните читалища.

14. Второ четене на законопроекта за уреждане собствеността върху държавни и общински имоти, дадени или завъзети за нуждите на бѣжанците.

Първо четене на законопроекта:

15. За измѣнение на чл. 14 отъ закона за бюджета на разнитѣ фондове на държавата за 1932/1933 финансова година.

16. За отсрочване изплащането на заема на Вилнската градска община, сключенъ за електрическа централа.

17. За разрешаване на Търговищката градска община да проладе мерата си „Коджа мера“.

18. За взаимнопомагателните, взаимнозастрахователните и болничните каси на държавните служители.

19. За допълнение на чл. 51 отъ закона за индустрията.

20. За Института за рационализация.

21. За измѣнение и допълнение на закона за колективния трудовъ договоръ и уреждане на трудови конфликти.

22. За измѣнение и допълнение на наредбата-законъ за пѣтищата.

23. За водоснабдяване и канализация на населенитѣ мѣста.

24. За благоустройството на населенитѣ мѣста

25. За измѣнение и допълнение на закона за санитарно-ветеринарната служба.

Който приема прочетения дневенъ редъ моля, да вдигнат ръка. Мнозинство, Събранието приема.

Вдигамъ заседанието.

(Вдигнато въ 20 ч.)

Подпредседателъ: НИКОЛА ЗАХАРИЕВЪ

Секретари:

ДИМИТЪРЪ САРАДЖОВЪ

СВЕТΟΣЛАВЪ СЛАВОВЪ

Началникъ на Стенографското отдѣление: ДОНЧО ДУКОВЪ